

JUBILEUM   NUMMER

1917

1977

D.C. DEN HAAG

Van de samenstellers

Voor U ligt het jubileumnummer, dat is uitgegeven t.g.v. het 60-jarig bestaan van damvereniging D.C. Den Haag.

Het vertelt U iets over het wel en wee van deze damclub; de geschiedenis, de fusies, de sportieve prestaties etc. etc.

Voor zover het in ons vermogen lag, is getracht een zo compleet mogelijk beeld te scheppen. Soms was dit een moeilijk, soms ook wel een onmogelijk uitgangspunt daar niet altijd de historische gegevens te achterhalen bleken.

Aan de andere kant konden we ook niet altijd te lang stilstaan bij de gebeurtenissen, die het verleden van D.C. Den Haag, voorheen W.Z.D.V., gekenmerkt hebben. Dit jubileumnummer is immers reeds dikker uitgevallen dan oorspronkelijk de bedoeling was.

Bij het lezen van de geschiedenis van D.C. Den Haag zult U vele namen tegenkomen, van zij, die een bepalende invloed hebben gehad op de ontwikkeling van de vereniging. In het technisch verslag worden de prestaties der sterkste spelers die D.C. Den Haag kent en gekend heeft naar voren gehaald.

Ongetwijfeld zullen er namen ontbreken. Het is daarom, dat we deze uitgave opdragen aan een ieder die heeft bijgedragen aan de totstandkoming van een bloeiende en gezonde vereniging, zoals wij die op het ogenblik in D.C. Den Haag kennen.

Rest ons nog, een ieder te bedanken die aan dit blad heeft medegewerkt, met speciale dank aan damvereniging Constant voor de bereidwilligheid m.b.t. inzage in haar bibliotheek.

Cees Vorselman

Hans Vrolijk

Voorzitter HDD B

Goede wijn behoeft geen krans!

Na de vele "Ups en Downs" bestaat deze vereniging 60 jaren. Kunt U zich voorstellen : In het midden van de eerste Wereldoorlog waren er enthousiastelingen die wilden dammen in clubverband?! En ze lieten hun bord voor wat het was als er een automobiel door de straat kwam?!

Leuk he? Toch, triest dat zij "maar" 60 leden hebben. Het is tóch 15% van alle Haagse dammers en velen onder U zijn op dit getal jaloers. Maar in Den Haag en omstreken wonen $\pm$ 200.000 dammers: mensen, jong en oud welke het dammen als Spel beoefenen, sommigen met hun vrindjes, anderen met hun (groot)ouders of hun (klein)kinderen. Daarom vindt ik, met alle respect, dit cijfer 60 maar laag. Maar ik beken dat ook wij niet dromen van 200.000 leden. Wij willen graag terug naar de 600, om dan via 800 naar de 1000 leden te gaan. Om dat te bereiken zoeken wij wegen. Vaak adviseren wij de aangesloten verenigingen, soms krijgen wij adviezen van de clubs en soms ook "stelen" wij die gewoon.

Een jeugdafdeling binnen een club b.v. is reeds lang bij MDV-Monster in aktie. Elke donderdagmiddag kun je daar zo'n 30 jongelui bezig zien. Dat is echter niet haalbaar voor alle verenigingen, want men moet er én kader, én een zaal én geld voor hebben. Wij zochten een andere oplossing en vonden die bij .... D.C. "Den Haag"; een jeugdafdeling op de clubavond, een uur eerder dan de "groten". De resultaten zien we direct in de schoolieren-competitie: De school geleid door D.C. "Den Haag" sleepte de eerste prijs weg. Dát voeren wij als propaganda, "gestolen" van "Den Haag"!

Het gedurende 60 jaar laten bestaan van een vereniging is niet een grote prestatie. Elk jaar een nieuwe vereniging opbouwen is fantastisch. Damclub "Den Haag" is 60 jaar jong geworden. Wij feliciteren de leden met het hebben van zo'n bestuur en het bestuur met zulke leden. Natuurlijk is er nog meer te doen; pensioen is er niet bij. Maar ik hoef jullie niet te vertellen wát te doen, het is immers nieuwjaar?

Uw nieuwe jaar?
Het 61ste!
Veel succes!

Frans Heijkoop, voorzitter
Haagse Districts Dambond.

Frans Heijkoop

Voorzitter Damclub Den Haag

60_jaar_Damclub_Den_Haag.

Ongeveer 40 jaar geleden, kreeg ik als 16-jarige jongeman, behoefte lid te worden van deze club. Oh ja, dat is waar ook, ik zal niet over de geschiedenis van onze club schrijven, hierover elders in dit blad meer. Ik werd dus lid op 16-jarige leeftijd, iedereen weet een club heeft "Ups en Downs". Alles werd overleefd, zij het soms met pijn. Echter, wat ik niet voor mogelijk heb gehouden al die jaren, gebeurde 2 jaar geleden, mij werd beleefd doch dringend verzocht voorzitter te worden. Ik heb daar lang over nagedacht al wist ik van te voren het antwoord, clubliefde roest niet, het werd ja. Al was ik mij ervan bewust dat ik daarmee een grote verantwoordelijkheid op mijn schouders laadde. Maar, zo dacht ik, wat kan er fout gaan, er waren een aantal zeer actieve bestuursleden waarvan Hans van der Zon na 1 jaar helaas door verhuizing afviel. Geen nood, er was al weer een nieuwe gegadigde n.l. H. de Hardt, welke jongeman na enkele functiewisselingen, secretaris werd. Zodoende bestond en bestaat nog het huidige bestuur :

Voorzitter :	A.P.A. Limburg
Secretaris :	H.M. de Hardt
Penningmeester :	H.A. te Lindert
Wedstrijdleader :	A.J. te Lindert
Toto en competitie :	M.H. van Setten jr.
Redacteur clubblad :	C. Vorselman
Algemeen adjunct en techniek clubblad :	J.A. Vrolijk

Ziezo hiermee hebben wij ons voorgesteld, de ik-vorm kan veranderen in de wij-vorm.

Wij zijn dus 2 jaar geleden gestart met ongeveer 50 leden, toen namen wij in een bestuursvergadering het besluit om met ons 60-jarig jubileum tenminste 60 leden te hebben. Daar is hard aan gewerkt en zonder een beetje geluk vaart niemand wel. Terwijl ik dit schrijf zijn wij de 60 leden al gepasseerd, er heerst dan ook op onze clubavonden, welke door $\pm$ 40 man bezocht worden, een geweldige sfeer. De opkomst is dus redelijk goed, maar nog niet optimaal. Ook hadden wij als taak gesteld ons 60-jarig jubileum op passende wijze te vieren. Mede dankzij een jubileumcommissie bestaande uit de heren : W.J. de Vlaming, L. Bal en

C. van Belle, zijn wij in die voorbereiding wonderwel geslaagd. Er is een receptie, een feestavond voor leden, donateurs en genodigden en, als klap op de vuurpijl, een groots opgezet jubileumtoernooi met mooie geldprijzen.

Welnu mijne Heren, het woord is aan U. Breng een goed humeur mee, of het nou op de clubavond of bij de wedstrijden is. Wij hebben ons best gedaan, U zorgt dat het een jubileum wordt, Damclub Den Haag waardig.

En dit was ik nog vergeten, breng nog een paar leden mee, want binnenkort bestaan wij 75 jaar en je weet, daar horen tenminste 75 leden bij te zijn.

Uw voorzitter,
A.P.A. Limburg.

Het huidige bestuur van DC Den Haag : Van links naar rechts, A.P.A.Limburg, voorzitter, H.A.te Lindert, penningmeester, M.H.van Setten jr., toto en lotto, A.J. te Lindert, wedstrijdleider, C.Vorselman, 2e voorzitter, J.A.Vrolijk, algemene zaken en H.M.de Hardt, secretaris,

Erevoorzitter DC Den Haag

DC Den Haag, een vriendenclub.

Gaarne voldoe ik aan het verzoek iets te schrijven voor het jubileumnummer. Vanzelfsprekend denk ik dan in de eerste plaats aan het vroegere HCDV.

Opgericht in 1933, heeft het zijn bloeitijd gehad tot 1940, na achtereenvolgens kampioen te zijn geweest van de 3e t/m de hoofdklasse. Daarna kwam de neergang. Door vertrek uit Den Haag verloren we o. a. Boerstoeel, R.C.van Dijk (naar CDA), E.Jurg (naar Curacao), W.Jurg (naar Overijssel), Sinke (naar Zeeland), Treur (naar Canada) en Vriesema (naar Friesland).

Door overlijden gingen van ons heen De Waard, Den Hertog, Van der Veer en Uitenbroek. Ook verloren we leden, die een kerkelijke functie aanvaardden. In de bloeitijd hadden we zelfs 4 tientallen, kort voor de fusie maar 2 en dan nog met pijn.

Het eerste bestuur bestond uit :
Van der Meulen, voorzitter (later C.van Belle)
Boerstoeel, secretaris (later De Haan)
Uitenbroek, penningmeester (later Henneveld).
Vooral aan De Haan als secretaris heeft HCDV veel te danken gehad.

Toen de magere jaren kwamen bij HCDV zowel als bij "DC Zuiderpark", werd tot een fusie besloten. HCDV had intussen haar naam verandert in DC Den Haag, welke naam na de fusie werd aangehouden. Dat dit samengaan juist gezien was, bewijst wel de tegenwoordige groei. Een bekende Haagse dammer heeft eens gezegd: "HCDV is geen damclub maar een vriendenclub". Hoewel misschien niet zo bedoeld is dit toch wel een compliment.

DC Den Haag is een damclub, en wat voor één, maar het is, ook na de fusie, een vriendenclub gebleken. Houden zo en nog vele jaren.

Mocht ik personen of feiten vergeten hebben, och neem het een oude man niet kwalijk.

G.v.d.Meulen,
Erevoorzitter.

de Nieuwe Erevoorzitter

Dankbaarheid en weemoed.

Het is met dankbaarheid en een tikkeltje weemoed, dat ik terugkijk op de tijd van 40 jaar geleden, toen ik als negentienjarige jongeman, lid werd van de vereniging.

Het was het toenmalige WZDV dat in januari 1937, 20 jaar bestond en ik via nieuwelingen-wedstrijden, lid werd.

Veel tegenslagen, doch gelukkig ook veel voorspoed heb ik in deze jaren mede mogen maken. Het was vooral in de vijftig- en zestiger jaren dat onze vereniging, met de toen eminente bestuursleden zoals J.A. van Holten en R. Ratsema, met ondergetekende een goede naam in het district genoot.

Niet alle idealen werden verwezenlijkt. De teruggang in het ledenbestand, landelijk gezien, bleef ook onze vereniging niet bespaard en met veel moeite en fusies konden wij ons in stand houden.

Gelukkig is er weer een verandering ten goede gekomen. De erkenning van de damsport door de NSF en de oprichting van de federatie van denksporten.

Thans mogen wij ons zeer gelukkig prijzen, het 60-jarig bestaan te vieren, met meer dan 60 leden, het ideaal van ons jonge bestuur onder aanvoering van onze huidige voorzitter, A.P.A. Limburg.

Ik spreek hier dan ook de hoop uit dat het onze vereniging lang, zeer lang, goed moge gaan en dat het mij vergund mag zijn met de in de loop der jaren veel gemaakte damvrienden, nog vele jaren in Uw midden te verkeren.

W.J. de Vlaming,
Erevoorzitter.

1917, WZDV werd opgericht

60 jaar geleden, kwamen er in het café "Eikelboom", dat was gevestigd in de Schoolstraat 31, een aantal mannen met martiale snorren bijeen, met het doel een damclub op te richten. Dat was toen een heel bijzondere gebeurtenis, want in geheel Nederland waren er toen pas zo'n 500 georganiseerde dammers die zich hadden aangesloten bij de Nederlandse Dam Bond, die toen 5 á 6 jaar bestond.

Op 17 januari 1917, werd de damclub Wie Zoekt Die Vindt (WZDV), officieel opgericht. Voorzitter werd C. de Nie, die dat ook 28 jaar zou blijven. De vereniging telde in dat prille begin 6 leden, waarvan ook de naam van de penningmeester, J.C. v.d. Kleyn, nog bewaard is gebleven. Er werden al gauw activiteiten ontplooid en zo rond september werd, de toen zeer bekende Rotterdamse dammer, Henri J. v.d. Broek uitgenodigd voor het geven van een simultaanseance. Hij speelde tegen 25 tegenstanders, won 15 partijen, speelde er 5 remise en verloor er 3. Op 29 oktober werd er een groepenwedstrijd uitgeschreven, waaraan 20 dammers deelnamen.

In juni 1918 trad WZDV toe tot de Zuidhollandse dambond en dus tevens tot de Nederlandse dambond. De vereniging telde toen 13 leden. Op de tweede kerstdag werd er weer een simultaan gehouden door Henri J. v.d. Broek. Hij speelde de 28 partijen binnen 2 uur uit, won er 17, speelde er 6 remise en verloor o.a. van de WZDV-ers, J. de Nie en J.C. v.d. Kleyn.

In 1919 werd er voor het eerst deelgenomen aan de competitie. WZDV werd ingedeeld in de derde klasse, afd. Zuid. De opstelling van het eerste officiële tiental luidde :

1. C. de Nie
2. J. de Nie
3. J.C. v.d. Kleyn
4. P. Ph. Blijs
5. C.J. Kerkhoff
6. H. de Nie
7. P. van Ouwerkerk
8. H. Foppele
9. P. C. de Groot
10. H. Verhoogd

Reserves waren : P. Castain, F.H. Gender en J.A. Boekholt. Wie weet, komen enkele namen U nog bekend voor.

Het was al meteen raak! WZDV, ingedeeld met Rotterdamse, Haagse en Brabantse clubs, werd kampioen van de derde klasse Zuid en promoveerde naar de 2e klasse. Om het algeheel derde klasse kampioenschap van Nederland, werden er twee wedstrijden gespeeld tegen de kampioen van Noord-Nederland, Haarlem-2. Na de uitwedstrijd met 12-8 te hebben verloren, werd het in Den Haag 14-6, waardoor WZDV kampioen werd.

De vereniging was inmiddels groter geworden en telde eind 1919, 23 leden. In 1920 werd dan ook met twee tientallen aan de competitie deelgenomen. Het eerste tiental handhaafde zich in de middenmoot terwijl het tweede tiental

zich in de onderste regionen van de derde klasse bevond.

Een jaar later deed WZDV het in de tweede klasse uitstekend. Met grote overmacht werd zij kampioen zonder één verliespunt toe te staan. Het algeheel kampioenschap der tweede klasse werd gewonnen door het damgenootschap, "de Zaanstreek", dat WZDV tweemaal met 15-5 versloeg.

Op 14 januari 1922 werd het eerste lustrum feestelijk gevierd. Binnen 5 jaar werd de hoofdklasse van de NDB bereikt. Naast de feestvreugde enige bezorgdheid, omdat het ledental terugliep tot 19, waardoor er geen tweede timental kon worden opgesteld.

In dat jaar ontstond er een controverse tussen "Rotterdam" en "Den Haag", die zo hoog opliep dat er dat jaar geen competitie in Zuidnederland werd gehouden. In 1923 werd de competitie weer voortgezet. WZDV was ingedeeld maar moest zich terugtrekken, waarschijnlijk door leden verlies aan het pas opgerichte KDO.

Het jaar daarop verhuisde WZDV naar "Du Corbeau", aan het Bleijenburg, en werd de clubavond verplaatst naar de woensdag. Secretaris werd H. Huf, een naam die velen nog zullen kennen.

In 1927, werd het 10-jarig bestaan gevierd. Het gaat redelijk goed met WZDV, die in de beginjaren het grootste aantal leden telde wat echter is teruggelopen tot ongeveer de helft. De "gezonde kern", gaat met goede moed verder.

WZDV, ingedeeld in de eerste klasse van de HDDB, moet promotie/degradatie-wedstrijden spelen met de kampioen van de tweede klasse, Scheveningen. Scheveningen promoveert en WZDV degradeert naar de tweede klasse. In de competitie 1929/30, kwam WZDV grandioos terug door met 16 punten uit 8 wedstrijden kampioen van Den Haag te worden. Ook het landelijk kampioenschap werd in de wacht gesleept, door zowel van het Amsterdamse DOS-2 als van het Rotterdamse Constant-C te winnen met de totaal-cijfers van 27-13. De promotie/degradatie-wedstrijden met RDG eindigden tweemaal in het voordeel van RDG, zodat deze in de eerste klasse bleef. Ook WZDV werd echter in de eerste klasse geplaatst waar zij zich redelijk handhaafde.

Na enige wisselingen in het bestuur werd in augustus 1932, G.J. Bijlsma secretaris van WZDV. Dat hij ook een uitstekend dammer was bewees zijn tweede plaats in het Haags kampioenschap, met één punt achterstand op de kampioen, J.F. Kuijer.

De eerste fusie

Op 14 september 1932, besluiten de verenigingen WZDV en VHD tot een fusie. VHD (Vereenigd Haags Damgenootschap) werd op 24 april 1924 opgericht door een aantal leden van het "Centrum" en het "Zuiden". Na een nogal roerig bestaan met meer "downs" dan "ups", werd dus

na 7 jaar besloten te fuseren met WZDV dat toen nog slechts een twaalfstal leden telde. De fusie werd gesloten met een proeftijd van één jaar, waarin werd gespeeld onder de naam WZDV/VHD. In het fusiejaar melde zich ook nog enkele nieuwe leden zodat de ledenlijst per september '32 , 34 leden vermeldde. Hieronder waren enige leden wier namen ons nu nog bekend in de oren klinken zoals, W. van Lijnschoten, M. van Muijen en P. Remmerswaal. Na één jaar werd de naam WZDV weer aangenomen.

Ondanks de versterking gooide WZDV de volgende jaren géén hoge ogen in de competitie. In 1936 boekte men nog het beste resultaat door in de eerste klasse B op de tweede plaats te eindigen, met één punt achterstand op "Mutua Delectatio"-2.

Op 2 februari 1937, werd in hotel "Hof van Holland", middels een groot toernooi waaraan 74 dammers deelnamen, een begin gemaakt met de viering van het 20-jarig bestaan. Onder de deelnemers waren enige "grote" namen zoals, J.M. Bom, J.W. Jacobs, A.J. Ivens en in de eerste klasse, F. Gordijn. De prijzen werden uitgereikt op een "gezellig avondje", waar een strijkje aanwezig was, gongwedstrijden werden gehouden en tenslotte, nog een komisch éénactertje werd opgevoerd. In de pers werd, o.a. met foto's, ruime aandacht aan deze evenementen geschonken.

Haags allerlei

In 1918 deed C. de Nie voor het eerst mee aan het persoonlijk kampioenschap van Zuidholland. Hij bereikte een gedeelde eerste plaats in de voorronden maar moest in de finale met een zeer bescheiden klassering genoegen nemen.

~~~~~

Op 28 november werd de Haagse Districts Dam Bond (HDDB) opgericht. C. de Nie werd in het bestuur gekozen en fungeerde als 2e voorzitter

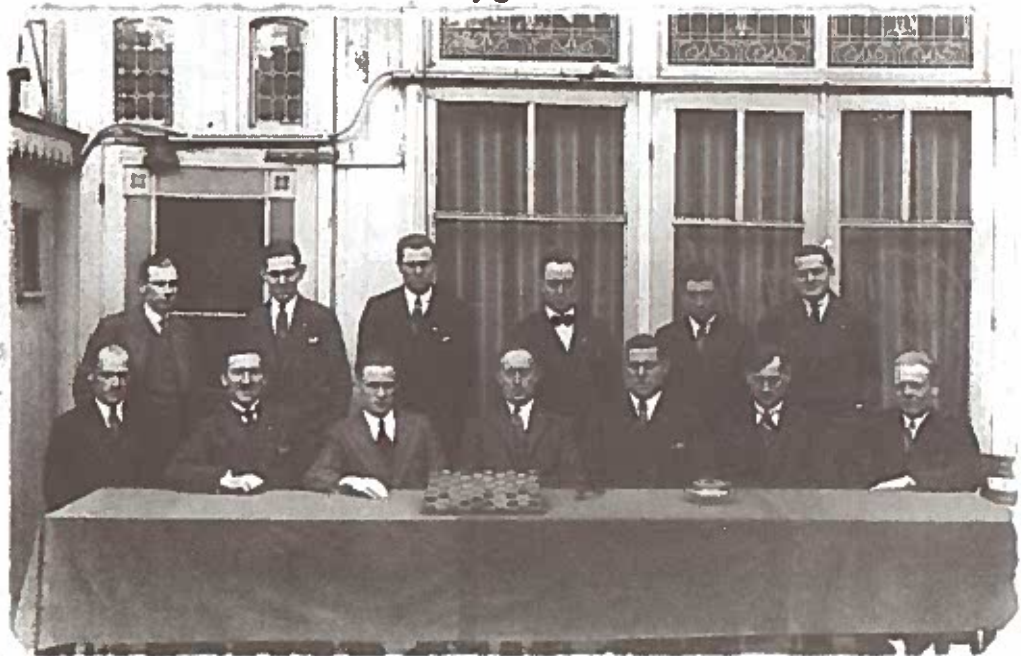
~~~~~

Een uitstekende prestatie leverde de bekende Haagse dammer, toen lid van DIO, later jarenlang een zeer gewaardeerd lid van onze vereniging, J.C.P. Kalden. Na in 1932 derde te zijn geworden en in 1933 tweede, eindigt hij in 1935 in de strijd om de meestertitel gelijk met M.C.R. Stahlberg. In de noodzakelijk geworden herkamp weet hij deze met niet minder dan 5-1 te verslaan en mag voortaan de eretitel "meester" voeren.

~~~~~

Winnaar van het jubileumtoernooi t.g.v. het 20-jarig bestaan werd J.M. Bom van DIO. In de hoofdklasse werd in de derde groep P. Remmerswaal winnaar en was hiermee de best geplaatste WZDV-er. Bij de nieuwelingen speelden o.a. W.J. de Vlaming en J.H.P. van Kleef mee. De Vlaming won in zijn groep de eerste prijs.

~~~~~

Hierboven een oude archief-foto waarschijnlijk uit het begin der dertiger jaren. Zittend, in het midden achter het dambord; C. de Nie, links van hem J. v.d. Meer en daar weer links van; W. van Lijschoten.

Na de feestelijkheden van het 20-jarig bestaan, ging het in de competitie helaas minder goed. Het eerste tiental eindigde in de eerste klasse bijna onderaan en het tweede tiental moest zelfs worden teruggetrokken.

Bij de persoonlijke kampioenschappen, eerste klasse deden verschillende spelers mee die toen en later een belangrijke rol in onze vereniging vervulden. Onder meer speelden mee, onze huidige leden : A.J. Bom, W.J. de Vlaming, L. de Haan (zij het toen allen voor verschillende verenigingen) en verder J.H.P. van Kleef, J. v.d. Harst, P.J. van Tol, J. Udink en J. Henneveld. In de tweede klasse werd ingeschreven door M.J. Haasdonk, later een van de sterkste spelers van Den Haag en ook nu nog aan het eerste bord van het eerste tiental. Hij werd dan ook kampioen.

Ook in de oorlogsjaren werd er in Den Haag druk gedamd. WZDV kampte weer met een teruggang en had in 1941 slechts 14 leden. In juni werd er meegespeeld in de "Zomercompetitie", om de "De Haas"-wisselbeker. Winnaar van die beker werd RDG. WZDV eindigde met 6 punten op de vijfde plaats.

In 1942 werd, na in verschillende lokalen te hebben gespeeld, verhuisd naar het CMJV-gebouw op de Prinsengracht. In die tijd vond er een samensmelting plaats tussen WZDV en HDS. Hierdoor werd het aantal leden weer opgevijseld naar 22. Enige bekende dammers, zoals C.C.J. Diederik en P.C.J. van Zonneveld, waren daarbij inbegrepen. Laatstgenoemde kon echter slechts kort meespelen omdat hij door zijn werkzaamheden, meestentijds uitstедig was.

Naar mate de oorlog vorderde, des te talrijker werden de problemen. Door de ingestelde avondklok en de voorgeschreven verduisterings-maatregelen, werd het spelen op de avonden bijna onmogelijk gemaakt. De competitie moest dan ook op zaterdagen of zondagen worden gespeeld.

Dat was de aanleiding tot veel geharrewar tussen de clubs onderling, waarvan sommigen niet op zaterdag wilden spelen, omdat er dan leden moesten werken en anderen, de christelijke clubs, die om principiële redenen niet op zondag wilden spelen.

Rond 1944 waren er nog slechts zo'n 13-tal leden die, min of meer regelmatig, de club bezochten.

In de maand mei werden door WZDV groepen-wedstrijden uitgeschreven, die, gezien de omstandigheden, met 52 deelnemers een groot succes mochten worden genoemd.

Ook de zomer-competitie verliep niet ongunstig. WZDV eindigde met 6 punten op de vierde plaats.

Hierna kwam de beruchte periode die de geschiedenis in zou gaan als de "honger"-winter. Het contact werd schaarser en uiteindelijk verbroken tot aan de bevrijding in 1945.

De bevrijding

Toen de bevrijding eenmaal een feit was, begon men vol enthousiasme de club weer op te bouwen. Men liet er bepaald geen gras over groeien! Op 1 juni 1945, werden een tiental leden aangeschreven tot "wederkennismaking" met de damclub. Op 4 juni werden er nóg een tiental uitgenodigd de kennismaking te hernieuwen, hetgeen tot gevolg had dat men binnen zeer korte tijd weer over 17 leden kon beschikken.

De Heren Huf, v.d. Harst, Limburg en Harting (een ijverige en zeer bekwame secretaris) hielden met nog enige leden een schriftelijke stemming om de onderlinge sterkte te bepalen. Na de diverse lijstjes vergeleken te hebben kwam men tot de volgende opstelling :

1. C.C.Diederik
2. P.Remmerswaal
3. J.v.d.Harst
4. P.C.de Groot
5. H.v.d.Henst
6. J.H.P.van Kleef
7. H.Huf
8. A.P.A. Limburg
9. H.J.Kuipers
10. B.Bosveld
11. W.de Vlaming
12. J.v.d.Meer
13. A.Kleiweg
14. M.van Muijen
15. H.Schutte
16. G.J.Harting
17. W.v.Lijnschoten

In dat lijstje mist men de naam van C. de Nie. Deze was namelijk ten gevolge van een val, in het ziekenhuis opgenomen. Zijn gezondheid verslechterde zodanig dat hij op 5 augustus 1945 overleed. 73 jaar oud werd deze man, die zoveel had betekend voor de damsport in het algemeen, maar in het bijzonder voor de club die hij had opgericht en waarvan hij 28 jaar voorzitter was geweest.

Haags allerlei

In de hoofdklasse A. van de HDDB, werd Arie Bom in 1942, derde achter zijn broer J.M. Bom die eerste werd en Freek Gordijn.

~~~~~

In die tijd kon men nogal eens mededelingen lezen in de trant van: "De Heer J. Sinke heeft zich wegens verplaatsing naar elders, terug moeten trekken". De tragiek die achter zulk een simpel zinnetje kon steken, daar kan men slechts naar raden.

~~~~~

In die tijd komt ook de naam van onze huidige voorzitter, A.P.A. Limburg nog al eens naar voren. Zo werd hij in de "onderlinge" 2e, met 19 punten, achter de clubkampioen, C. de Nie, met 21 punten. Hij eindigt derde achter C. de Nie en P. Remmerswaal in het kersttoernooi. In 1944 werd P. Remmerswaal clubkampioen.

Overzichts-foto van het jubileum-toernooi t.g.v. het 40-jarig bestaan van WZDV.

Degradatie!

Op 5 augustus 1946, besluiten de leden van HDS om weer op zich zelf te gaan staan en werd de samensmelting met WZDV, verbroken.

Dat betekende een geduchte verzwakking hetgeen zich dan ook afspiegelde in de resultaten. WZDV eindigde in de hoofdklasse A. van Zuidholland, op een gedeelde 5e en 6e plaats samen met HCDV. Daar slechts de eerste 5 clubs in deze hoofdklasse bleven, moest er een beslissingswedstrijd worden gespeeld die door HCDV met 12-8 werd gewonnen. Later werd WZDV toch nog in de hoofdklasse geplaatst, maar kon zich niet lang handhaven en degradeerde in 1949 definitief.

Uit het voorgaande is al gebleken dat WZDV regelmatig toernooien uitschreef, waar ook een ruime plaats was ingeruimd voor nieuwelingen. Naast de sportieve successen die deze toernooien opleverden kwamen hier dikwijls nieuwe leden uit voort, die later voor een belangrijk deel het karakter van de vereniging bepaalde. Ook in de zomer van 1948 werden weer nieuwelingen-wedstrijden georganiseerd waaraan onder meer werd meegedaan door J.A. van Holten (buiten mededinging, omdat hij al geruime tijd lid was geweest van de Apeldoornse damvereniging: "De Dam") en R. Ratsema. Beiden besloten om lid van de club te worden.

Toen door omstandigheden van diverse aard, verschillende bestuursleden, waaronder P.J. van Tol en A.P.A. Limburg, moesten bedanken werd op hun een beroep gedaan. Het bestuur werd, mede door het geringe aantal leden, teruggebracht van 7 naar 5 leden. Voorzitter was W.J. de Vlaming, die deze functie kort na het verscheiden van de Heer de Nie had overgenomen, secretaris J.A. van Holten, penningmeester W. v. Lijnschoten en de overige functies waren in handen van J. Milikan en R. Ratsema.

De zaken werden door het nieuwe bestuur flink aangepakt. Oude leden werden thuis bezocht, advertenties werden geplaatst en het clubbezoek werd zoveel mogelijk aangemoedigd. De resultaten bleven niet uit. In 1950 kon men weer met twee tientallen uitkomen en zelfs nog over een vijftal reserves beschikken.

Inmiddels werd Ratsema tot wedstrijdleader gebombardeerd, een functie die hem bijzonder goed lag hetgeen bleek uit het steeds verbeterend bezoek op de clubavonden. De club telde op 31 dec. 1950, 32 leden en men lijkt de weg omhoog eindelijk gevonden te hebben, al blijkt dat nog niet uit het sportieve resultaat.

Ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan werd er een groots opgezet jubileum-toernooi gehouden waaraan werd deelgenomen door 144 haagse en westlandse dammers. Curieus was het, dat geen enkele WZDV-er er in slaagde een prijs te bemachtigen. Het toernooi werd op zaterdag 7 juni besloten met een feestavond die werd bezocht door ruim 200 personen.

Belangrijke ontwikkelingen

Al jaren lang, bleken de onderlinge wedstrijden volgens het groepen-systeem, niet te voldoen. Allerlei bijschavingen ten spijt, het bleef een struikelblok en het ideale systeem werd niet gevonden.

Toen Van Holten dan ook voorstelde het moyenne-systeem in te voeren, een methode die is gebaseerd op het bekende "Keyzer"-systeem, stond men daar gereserveerd tegenover. Toch besloot men in 1952 het een jaar te proberen.

Het bleek een succes. Natuurlijk; men had er wel eens kritiek op en er werd wel eens wat bijgeschaafd, maar bij elkaar voldeed het zo goed dat het tot op heden ten dage, één enkele uitzondering daargelaten, is gehandhaafd.

Een tweede belangrijke ontwikkeling was het verschijnen van een clubblad. Op de algemene vergadering van 18 juni 1952, werd op voorstel van (alweer) Van Holten besloten, dat er om de twee maanden een clubblad zou worden samengesteld.

Zo ontstond de "WZDV-er", waarvan er zo'n 140 afleveringen door Van Holten werden geredigeerd. Na verschillende naamswijzigingen kwam men uiteindelijk tot het D.C.Den Haag informatie bulletin, ons huidige clubblad.

De gevolgen van dit voortvarend beleid bleven niet uit. Het clubleven bloeide op wat bleek uit het groeiend aantal leden. Zo werd dit belangrijke jubileumjaar afgesloten met 37 leden.

Haags allerlei

Begin 1950 waren er nog maar 18 leden, waarvan een aantal niet spelend, zodat het "nieuwe" bestuur naar maatregelen zocht om meer leden te krijgen. Een aantal bestuursleden zochten dat in een contributie-verlaging van 40 á 50 cent. Andere bestuursleden waren hier echter fel tegen. Ook de ledenvergadering verwierp dit voorstel met grote meerderheid.

~~~~~

In 1950 werd M.van Muijen clubkampioen. Nico Rosdorff ontving een extra prijs wegens "zeer trouw clubbezoek".

~~~~~

Tijdens de jubileumviering in 1952 werd het bestuur 3 nieuwe klokken aangeboden van de dames van de leden. Het geld was ingezameld door de dames Ratsema en De Vlaming, die "huis aan huis"-bezoek hadden gepleegd.

~~~~~

Clubkampioen in 1951 werd J.v.d.Harst en in 1952 H.J. Kuipers, die begin '53 naar Australië emigreerde.

40 jaar WZDV

Het begin van het jaar 1953, stond geheel in het teken van de grote overstromingsramp die ons land had getroffen. Een ieder was begaan met het lot van de slachtoffers en wilde hulp bieden. Zo stelden de deelnemers aan het kampioenschap van Den Haag het prijzenbedrag ad. f 75.= ter beschikking van het rampen fonds. Ook WZDV stortte een bedrag en toonde zich bereid, eventueel materiaal af te staan aan getroffen verenigingen.

Wie DC. Den Haag kent, kent ook de familie Van Setten. Al jaren lang hebben zij een vaste plaats in het Haagse damleven en speciaal in onze club waar vanaf 1954 de naam Van Setten nimmer op de ledenlijst ontbrak. In dat jaar immers, werden J.J.Colpa sr. en M.H.van Setten sr. lid van WZDV een jaar later gevolgd door Mevr. C.van Setten-Colpa, de eerste vrouw op onze ledenlijst. Gedrieën waren zij de eerste exponenten van waarschijnlijk de grootste damfamilie in het Haagse district. Ook nu staan er 5 leden van deze familie geboekt als lid.

Ondanks het toetreden van de zeer bekende en sterke haagse meester, J.C.P.Kalden liep het ledental weer terug, waardoor het derde tiental moest worden teruggetrokken. Als een der oorzaken van de ledenvermindering werd het ongeriefelijke clublokaal gezien. Men zocht dus naar een andere behuizing en vond die in het bekende "Hof van Holland", in de wagenstraat, waar men per 1 januari 1957 ging spelen.

In het Hof van Holland werd ook het 40-jarig bestaan gevierd, met de zelfde succes-formule die het bij het 35-jarig bestaan zo goed had gedaan. 110 dammers deden met de jubileum-wedstrijden mee. Winnaar in de eregroep werd Freek Gordijn, na loting met W.Huisman. Kalden werd derde en op de vierde plaats eindigde de oud-jeugdkampioen van Nederland, Fenno Boog.

Als nieuwtje in het haagse damleven werden er kwartetten-wedstrijden gehouden voor personeelsverenigingen waaraan 4 kwartetten deel namen. Winnaar werd de Gemeentelijke sociale werkvoorziening, GSW.

Ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan, werd H.P.J.Huf tot erelid benoemt. Huf was toen 35 jaar lid van de club en had in verschillende opzichten veel voor de club gedaan.

H.P.J. Huf, Erelid

Van de jubileum-wedstrijden ging zoveel propaganda uit, de kranten stonden er vol van, dat er 13 nieuwe leden konden worden bijgeschreven, waaronder onze huidige "toto"-man, Rien van Setten. Men telde nu 44 leden zo dat er werd gespeeld met vier tientallen, een aantal dat men in de vorige 40 jaar, nimmer had kunnen bereiken.

Ook de successen bleven niet uit. Het eerste tiental werd kampioen van de 1e klasse met 18 punten uit 9 wedstrijden en het tweede tiental werd kampioen, van de 2e klasse, met 17 punten uit 9 wedstrijden. Helaas wist het eerste tiental niet te promoveren omdat in de promotie/degradatiewedstrijden tussen WZDV, Den Burcht en HCDV, laatstgenoemde zich in de hoofdklasse wist te handhaven. Het tweede tiental won alle promotie-wedstrijden en promoveerde naar de 1e klasse B.

BRABO . WZDV vice versa , 3 x 17-13

Op zondag 11 september 1955 gingen 15 leden van WZDV naar Antwerpen. Men ging daar een wedstrijd spelen tegen de club van de gebroeders Verpoest, de Antwerpse dammerskring: "BRABO". De wedstrijd werd gespeeld in café "De Worstenpan" en eindigde in een 13-17 nederlaag voor de onzen. Ratsema behaalde een bijzondere prestatie door, aan het 2e bord, remise te spelen tegen de oud-kampioen van Nederland, L.Prijs.

De revanche-wedstrijd werd op 29 april 1956 in Den Haag gespeeld. Ook nu werd het 17-13 maar ditmaal in het voordeel van de haagse club. Hoewel de gebroeders Verpoest aan de eerste drie borden te sterk voor de WZDV-ers waren, Van Kleef verloor aan het eerste bord van O.Verpoest, Ratsema speelde aan het tweede bord remise tegen H.Verpoest en De Vlaming leed aan bord 3 een nederlaag tegen P.Verpoest, wist men door overwinningen van mevr. Van Setter, Limburg, Jeneson, v.d. Plaats en Delsman, toch de overwinning tot zich te trekken. BRABO, miste weliswaar L.Prijs, maar daar tegenover stond dat aan onze zijde Huf en Van Beckhoven ontbraken.

De laatste wedstrijd in deze reeks werd weer in Antwerpen gespeeld. Hier volgen enige fragmenten van hetgeen O.Wolff in nr. 47 van ons clubkrantje schreef, gedateerd 19-11-58. " Een geslaagde trip, ondanks de geleden kleine nederlaag. Kalden verloor zijn partij van Oscar Verpoest door tijdsoverschrijding op een moment, dat hij wel hachelijk stond, maar noch niet behoefde te wanhopen. Ratsema speelde het weer klaar om internationaal Hugo Verpoest een punt afhandig te maken en Van Tol had zich niet behoeven te schamen als hij van Prijs, oud-kampioen van Nederland verloren had, maar op het allerlaatst maakte Prijs nog een foutje en Van Tol was er als de kippen bij, 1-1. Van der Harst verloor van de promotiekampioen van België, Floor van der Meersch en A.Limburg lokte aan het 4e bord, Paul Verpoest prachtig in de val. Rosdorff zorgde, precies als in 1956, voor de eerste 2." Ook nu werd de uitslag weer 17-13 en, bij traditie, weer voor de thuisspelende club.

Promotie!

In 1959 was het dan zo ver. Na een onderbreking van 12 jaar, keerde WZDV terug in de Haagse hoofdklasse. Uit de negen wedstrijden werden veertien punten behaald en (Door het afschaffen van de promotie/degradatie-wed-

strijden, met vooruitziende blik voorgesteld door WZDV) de promotie was een feit. Ook het tweede tiental deed het uitstekend. Na dat het in 1958 was gedegradeerd werd het, na een beslissingswedstrijd met RDG-4, weer kampioen en promoveerde naar de eerste klasse.

In de Haagse hoofdklasse kon WZDV zich redelijk handhaven. Hoe hoog het niveau toen was bleek wel uit het feit dat RDG-1, DIO-1 en HCDV-1 onze tegenstanders waren. Zo speelde Kalden aan het eerste bord o.a. tegen P.Remmerswaal, L.F.Kain, A.J.Ivens en Freek Gordijn. Dat hij toch topscoorder werd in het eerste tiental, ongeslagen met 13 uit 9, geeft wel een indicatie van de sterkte van deze speler.

1962 was weer een lustrumjaar. Ter gelegenheid van het 45-jarig bestaan werden er nieuwelingenwedstrijden en een bedrijfsdam-toernooi georganiseerd. Aan het bedrijfsdammen deden een zestal kwartetten mee. Na spannende wedstrijden kon het kwartet van "Gazan", zich bedrijfskampioen noemen met 1 punt voorsprong op "Duico".

Aan de nieuwelingenwedstrijden deden maar liefst 56 huisdammers mee waaronder 16 jeugddammers. Kampioen van de huisdammers werd A.Kappenburg en bij de jeugd R.van Dijken.

Kappenburg werd lid van WZDV evenals o.a. J.Bardewee, C.Vorselman, J.Hofland, Drs. J.H.Hoornweg, R.van Vlaanderen en J.van Wouwen. In totaal kwamen er 10 nieuwe leden bij, zodat ook deze lustrumviering een succes genoemd mocht worden.

Haags allerlei

Om alle vormen van onderschatting de kop in te drukken, won mevr. Van Setten haar eerste officiële onderlinge partij van Nico Rosdorff. De HDDB organiseerde in 1956 een persoonlijk kampioenschap voor dames dat zij met overtuiging wist te winnen.

In 1954 werd Limburg kampioen van de 2e klasse. In 1955 werd De Vlaming kampioen van de 1e klasse met 16 punten gevolgd door Ratsema met 15 punten en op de 3e plaats H.A.te Lindert, toen nog lid van DIO. In 1956 wist Ratsema deze successen te continueren door eveneens kampioen der eerste klasse te worden.

Tot besluit van de viering t.g.v.het 40-jarig bestaan, werd er een grote feestavond gehouden waar bij 300 personen aanwezig waren.

In 1959 verhuisde WZDV van uit "Het Hof van Holland" naar het "Volksgebouw", later bekend als "de drie stoepen"

Met Scheveningen werd een massakamp aangegaan. Thuis werd het 19-19 en uit wonnen wij met 17-15. Smakelijke bijzonderheid was de nieuwe haring waar op de scheve-

ningers de WZDV-ers tracteerden. Een massakamp tegen Rijswijk werd maar liefst met 32-8 gewonnen. In 1960 speelden wij tegen Rijswijk gelijk, 14-14 en verloren wij van Scheveningen met 18-20 en 15-17. In 1961 wonnen wij weer met 23-17 van Rijswijk en speelden wij gelijk tegen Scheveningen door na een 19-13 nederlaag "thuis", "uit", met 16-10 te winnen. Totaal 29-29. In 1962 won Scheveningen de beker echter definitief door met 22-12 en 12-6 te winnen.

~~~~~

De "W.J. de Vlaming"-wisselbeker, bestemd voor de clubkampioen, kwam in 1959 voor goed in handen van J.C.P. Kalden. Nadat hij eerder was gewonnen door H.J. Kuiper, W. van Vlijmen en driemaal, maar niet achter elkaar, door J. van Kleef, won Kalden de beker in 1957, 1958 en 1959. Hij besloot toen om voorlopig buiten mededinging mee te spelen om het clubkampioenschap.

1923 Damclub Scheveningen.

In 1923 werd de damclub "Scheveningen" opgericht door een aantal enthousiaste dammers waaronder C.J. Tybout, de vader van de latere voorzitter C.R. Tybout. In 1924 werd er aansluiting gezocht bij de uit ongeveer 1300 leden bestaande, Nederlandse Dam Bond. Scheveningen telde toen 18 leden waarvan het bestuur bestond uit:

W.H. Wolterding	, voorzitter,
F. Lochmans	, secretaris,
C.J. Tybout	, penningmeester.

Na een niet al te sterk begin promoveerde Scheveningen in 1928 naar de eerste klasse van de HDDB, nadat men in de promotie-wedstrijden van WZDV gewonnen had. De daarop volgende jaren wist men zich redelijk in die klasse te handhaven.

In 1930 promoveerde het tweede tiental naar de tweede klasse zodat de aansluiting met het eerste tiental was bereikt. Toen in 1931 de hoofdklasse werd ingesteld, was daar ook Scheveningen bij, waar het zich manifesteerde als een goede middenmoter.

In 1936 was er een kleine inzinking in het ledental waardoor het tweede tiental zich moest terugtrekken. Echter na één jaar kon Scheveningen weer met twee tientallen aan de competitie deelnemen. In 1939 werd het tweede tiental kampioen van de 3e klasse en promoveerde naar de tweede klasse, zodat het verloren gegane terrein weer was heroverd.

Toen in 1940 de oorlog uitbrak, telde Scheveningen 28 leden. Er werd een zomer-competitie ingesteld, waar in werd gespeeld om de "De Haas"-wisselbeker. Scheveningen eindigde als vierde. Na een steeds wisselend ledenbestand, moesten rond 1943 verschillende leden evacueren, die onderdak vonden bij verschillende andere verenigingen.

Na de oorlog kwam Scheveningen moeilijk op gang, mede

door die evacuatie, maar in 1946 kon er weer met twee tientallen in de competitie worden gespeeld. In Scheveningen speelde toen een aantal bekende spelers zoals : C.R.Tybout, G.Tinga, C.R.Tybout sr. L.Bal, A.de Ruijter, J.Olivier, N.Cok enz.

In oktober 1949 vierde Scheveningen het 25-jarig bestaan met een intiem feest voor de leden en hun dames en een aantal genodigden.

Scheveningen acteerde met redelijk succes in de Haagse hoofdklasse tot dat in 1955 een dieptepunt werd bereikt. Scheveningen eindigde, na een beslissingswedstrijd met MDV, onderaan en moest promotie/degradatie-wedstrijden spelen met Den Burcht en MDC. Scheveningen degradeerde naar de eerste klasse. In 1956 werd men echter ongeslagen kampioen met de veelzeggende resultaten van 15 uit 8 en een bordgemiddelde van 54-106. In de promotie-wedstrijden tegen HDC en GDC won Scheveningen 3 maal en speelde eenmaal 10-10 en promoveerde weer naar de hoofdklasse.

In 1962 eindigde Scheveningen als eerste (onder protest van NDV, dat niet ontvankelijk werd verklaard) en promoveerde, via de promotie-competitie naar de Zuidhollandse hoofdklasse. Slechts één jaar mocht Scheveningen het genoegen smaken om op provinciaal niveau te dammen, want ze eindigde op de negende plaats en degradeerde in 1963 weer naar het district.

Scheveningen telde een aantal leden met bijzondere capaciteiten op damgebied. Verreweg de sterkste speler was echter Jac. de Haas, die in 1931 lid werd. In het technisch gedeelte, elders in dit blad, vindt U meer gegevens over deze sterke speler. Doch er was meer. In 1931 eindigde C.R.Tybout in de Haagse kampioenschappen (in de tijd dat deze kampioenschappen nog echt Haagse kampioenschappen waren) op de vierde plaats en in 1932 werd hij in het kampioenschap van Zuidholland derde, terwijl hij in 1934 tweede werd in het Haags kampioenschap, achter J.M.Bom.

In 1938 speelden G.Tinga en L.Bal, met matige resultaten, mee aan het Haags kampioenschap. Beiden zouden echter in het Haagse district gevreesd worden om hun speelkracht. In 1942 werd de bekende dammer P.van Oosten lid van Scheveningen. Hij wist zich te plaatsen voor de eindstrijd in de wedstrijden om de Meestertitel, die werd gewonnen door Wim Roozenburg. Hij bleek tevens de laatste Meester te zijn, want de wedstrijden werden niet meer georganiseerd.

In 1947 laat C.R.Tybout nog eens van zich horen door in de Haagse kampioenschappen opnieuw op de tweede plaats te eindigen, nu achter Freek Gordijn. Ook G.C. Tinga manifesteerde zich nog verschillende malen bij de Haagse kampioenschappen, maar verder dan een 2e plaats achter de DIO-speler, L.P.Kain in 1961, kon hij het ook niet brengen.

Waarschijnlijk wat ontmoedigd over deze resultaten, besluit Scheveningen zich zelf op te heffen en op 10 juni, 1963 traden zij in het geheel toe tot WZDV, dat vanaf die tijd "SWZDV", Scheveningen- Wie Zoekt Die Vindt zou gaan heten.

Haags allerlei

Scheveningen heeft verschillende malen geprobeerd, zeker drie keer, een clubblad van de grond te krijgen, maar verder dan 4 afleveringen is men niet gekomen. En dat is jammer want er stonden leuke stukjes en veel techniek in.

~~~~~

Ook b.v. deze limerick :

Er ging eens een bokser uit Schagen
Zich aan een dampartij wagen
Op 't verzoek om te slaan
Voldeed hij spontaan
Zijn partner werd knock-out geslagen.

("D.C.S."-nieuws nr. 2 1e jaargang 1958)

~~~~~

In 1947 werd C.R. Tybout jr Clubkampioen. Hij was de eerste clubkampioen na de oorlog. Voor die tijd was hij achter J. de Haas altijd eeuwige tweede.

~~~~~

In de competitie van Zuidholland werd tegen DIO, 10-10 gespeeld. De partij Kain- Tybout was afgebroken en nu deed zich het unieke feit voor dat toen Tybout binnenkwam, de DIO-speler de partij, zonder één zet te doen, opgaf. Nog een geluk dat deze tegenstander niet in Rotterdam of Dordrecht woonde!
(Damclub "Scheveningen", nr. 3 november 1962)

SWZDV, een succes!?

Toen de fusie tot stand gekomen was, bleek de belangstelling groot te zijn. Zelfs in de zomermaanden was de opkomst erg goed. Er waren regelmatig 35 tot 40 leden aanwezig op de clubavonden. In eerste instantie wilde men dan ook met 6 tientallen uitkomen maar, na enige discussie, werd er besloten met 5 tientallen aan de competitie deel te nemen. Het eerste tiental kwam in de Haagse hoofdklasse uit, het 2e in de eerste-, het 3e in de tweede- en het 4e en 5e in de derde klasse.

Het eerste tiental werd meteen kampioen, won de promotie-competitie en promoveerde naar de Zuidhollandse hoofdklasse. De andere tientallen handhaafden zich.

1964 eindigt met een verdrietig bericht. Op 28 december overleed ons erelid H.P.J. Huf. Ruim 40 jaar was hij een trouw lid van onze vereniging.

Na het grote succes van de fusie loopt het ledenbestand toch weer achteruit, en kan men slechts met 4 tientallen in de competitie uitkomen. Toch bleek 1965 een uitstekend jaar voor SWZDV te zijn. Promotie en kampioenschappen op alle fronten! Het eerste tiental werd kampioen van Zuidholland en moest met de andere provinciale kampioenen, in de landelijke hoofdklasse finale spelen om twee plaatsen in de Ereklasse. Het tweede tiental werd kampioen en promoveerde naar de

Haagse hoofdklasse. Het vierde tiental werd tweede en promoveerde naar de tweede klasse.

Het eerste tiental wist de ereklasse niet te halen. Men wist alleen de laatste wedstrijd in winst om te zetten. En toen kwam het "eerste" nog op met 6 reserves aan in IJmuiden waar het met 13-7 van D.C.IJ. wist te winnen. Ondanks deze overwinning bezette wij met 3 uit 7 de laatste plaats en moesten weer in de Zuidhollandse hoofdklasse uitkomen.

In 1967 bestaat SWZDV, 50 jaar! Er werden sneldam-wedstrijden voor het Haagse district uitgeschreven, die bijzonder succesvol verliepen. Ook werd er een kampioenschap voor huisdammers georganiseerd dat met slechts 12 deelnemers nogal tegen viel. In "De Kroon" werd een feestavond gehouden voor de leden en hun dames, alsmede enige genodigden. Het voor die avond opgerichte "SWZDV-Kozakkenkoor", behaalde grote successen!

C. R. Tybout jr.

In de competitie degradeerde het 2e tiental, na een éénjarig verblijf in de hoofdklasse, weer naar de eerste klasse. Daar kreeg het gezelschap van het 3e tiental dat naar de eerste klasse wist te promoveren. Het eerste tiental moest beslissingswedstrijden spelen om degradatie te ontlopen, hetgeen gelukte.

Het "SWZDV"-invitatie toernooi

In 1968 werd het "SWZDV"-invitatie toernooi gehouden. Uitgenodigd werden veelbelovende spelers tot 30 jaar. Er werden twee groepen van elk 8 spelers uitgenodigd die dinsdags, op onze clubavond, tegen elkaar in het strijdperk kwamen. In de eerste groep deden behalve onze leden Rien van Setten en Frans Bijsterveld, o.a. mee: Peter Poot, Adri Huét, en Fred Ivens.

Winnaar werd Fred Ivens met 14 punten, gevolgd door Adri Huét met 10- en Peter Poot met 8 punten. Rien van Setten deelde de 4e en 5e plaats met Harry de Hardt terwijl Frans Bijsterveld 7e werd.

In de B-groep deden 4 leden van de club mee nml. Aad Colpa, Ben Gehrke, Theo van Kleef en Arie te Lindert. Deze groep werd gewonnen door Jan Kok terwijl Theo van Kleef 2e werd. De 3e en 4e plaats werden gedeeld door Arie te Lindert en Kees van Belle (HCDV) die na herkamp de 3e prijs behaalde. Ben Gehrke werd 5e en Aad Colpa 8e.

Ook in 1969 werd het toernooi georganiseerd maar nu met een sterkere bezetting. Onze club werd vertegenwoordigd door Rien van Setten terwijl verder deelnemen: Fred Ivens, Krijn Toet, Jan Weerheim, Dirk Boom, Cees v.d.Scheer. Sally de Jong en Dick Dibbets.

In de tweede groep deden naast onze leden Frans Brakus, Arie te Lindert en Hedwich Galender; o.a. Kees van Belle en Hugo Simons mee.

Ter elfder ure deed Jan Weerheijm niet mee wegens studie redenen. Zijn plaats werd ingenomen door Arie Storm. Het toernooi eindigde wederom in een eclatante zege van de in een uitstekende vorm verkerende Fred Ivens, vóór zijn clubgenoten Krijn Toet en Dirk Boom. Rien van Setten kwam niet verder dan een 7e plaats.

De B-groep werd gewonnen door Hugo Simons, na een beslissingspartij met Arie te Lindert die dus 2e werd. Frans Brakus werd, met één punt achterstand, derde.

Nog meer actie

In 1968 was men uiterst actief. Verschillende activiteiten werden ontplooid om het teruglopend ledenbestand tegen te gaan. De Nederlands en Europees kampioen, Ton Sijbrands, werd uitgenodigd voor het geven van een simultaan-wedstrijd. Van de 37 partijen die hij speelde won hij er 35 terwijl hij remise moest toestaan aan Drs. Hoornweg en Arie te Lindert. Resultaat : 97 % !

Tevens werd er een jeugdafdeling opgericht die, geheel naar de eisen van die tijd, D-'68 werd genoemd. Regelmatig waren er 10 á 15 jongelui aanwezig die probeerde de beginselen van het damspel onder de knie te krijgen. 56 jongens en meisjes deden mee aan het aspiranten-kampioenschap van Den Haag dat met medewerking van "FOCUS" en "De Lier", in 1969 werd georganiseerd. Daar na ging het echter minder vlot, de jongens gaven de voorkeur aan voetbal en steeds minder kwamen er dammen. Rond 1970 werd de damschool, wegens gebrek aan belangstelling opgeheven.

De onderlinge competitie was nogal eens een punt van discussie. In 1964 had men al besloten om een bedenktijd van 1 $\frac{3}{4}$ uur voor 60 zetten te gebruiken omdat men nogal laat begon met de wedstrijden. In 1969 wilde een aantal leden helemaal van het moyenne-systeem af.

Na veel heen en weer gepraat besloot men een proef te nemen om ten dele een groepen-systeem en ten dele een moyenne-systeem te spelen. De ongeveer 40 leden wilde men onderverdelen in groepen van 10 man die om de 14 dagen volgens een van te voren bekend rooster zouden spelen en waarvan de uitslag beslissend was voor de opstelling der 10-tallen.

In de andere weken zou men volgens het moyenne-systeem spelen om het clubkampioenschap. Ook zou er op die dagen uitgestelde en afgebroken partijen uitgespeeld kunnen worden.

Op papier een aardig systeem maar in de praktijk kwam er niets van terecht. Voor de groepen-wedstrijden was de opkomst te onregelmatig, gevolg onoverzichtelijke tussenstanden en veel spelers die vergeefs kwamen en de wedstrijden volgens het moyenne-systeem werden niet belangrijk genoeg geacht, zodat het clubbezoek op die a-

vonden onrustbarend wegzakte. Nog gedurende het proefjaar werd besloten terug te keren naar het vertrouwde moyenne-systeem.

Speelde men in 1969 nog met 3 tientallen en een achtal, waarvan het tweede tiental kampioen werd en naar de hoofdklasse promoveerde, in 1970 kon er nog slechts met 3 tientallen worden gespeeld.

De gestadige achteruitgang werkte verontrustend en men zocht naar nieuwe wegen. Er gingen stemmen op dat de naam SWZDV veel verwarring bracht en voor een buitenstaander onuitsprekelijk. Een "pakkende" naam zou in de kranten meer opvallen en de vereniging meer bekendheid geven. Verschillende namen werden voorgesteld zoals DWS (Damclub/Wie zoekt die vindt/Scheveningen), SWZ (Societeit, Zwart Wit) en Damclub "Den Haag". Men kon het echter niet eens worden.

Ook het clublokaal beviel niet meer. Jarenlang had men in "De Poort", op de Brouwersgracht gespeeld, maar de laatste jaren voldeed het lokaal niet meer aan de gestelde eisen en ook de bediening was verslechterd. Na enig heen en weer zoeken vond men een geschikte gelegenheid in het "Kleindieren-centrum", een pas gereed gekomen gebouw in het "Zuiderpark".

Begin 1971 werd het nieuwe clublokaal in gebruik genomen. Een andere naam was toen ook snel gevonden. Op de jaarvergadering van 9 februari werd de naam "SWZDV", veranderd in "D.C.Zuiderpark".

In dat zelfde jaar werd de vereniging opgeschrikt door het overlijden van onze secretaris. Op 25 december 1971, overleed J.A. van Holten nadat de laatste jaren zijn gezondheid sterk was achteruit gegaan. Vanaf 1949 was hij een steunpilaar van de club die, mede door het redigeren van het clubblad, de vereniging tot één geheel wist te smeden.

J. A. van Holten

Haags allerlei

Op 4 maart 1969 werd er een wedstrijd gehouden tussen jong- en oud-SWZDV. De ouderen wonnen met 14-12.

~~~~~

In dat zelfde jaar werd Frans Brakus kampioen van het Haags district. Ed van As eindigde op een gedeelde 3e en 4e plaats. Beiden plaatsten zich voor het Zuidhollands jeugdkampioenschap. Ed van As eindigde op de 8e plaats maar Frans Brakus eindigde, nadat hij in de voorlaatste ronde zijn kansen vergooid, met 15 punten op een gedeelde eerste plaats, samen met Jan Storm. De beslissingsmatch werd door Jan Storm met 4-2 gewonnen.

~~~~~

In augustus 1969, besloot men mee te gaan spelen met de toto. Een belangrijk besluit, want hierdoor was het mogelijk, veel te doen voor jeugd en propaganda. Ook onze jubileum-viering, werd voor een groot gedeelte uit de opbrengst van toto en lotto bekostigd.

~~~~~

Na het overlijden van Van Holten, werd het clubblad enige tijd verzorgd door J.Olivier. Later zorgden A. J. te Lindert en C.Vorselman voor de redactie.

D.C. Zuiderpark

Het nieuwe clublokaal en de nieuwe naam, inspireerde tot het organiseren van een kampioenschap rond "Het Zuiderpark", voor huisdammers. Er was een goede opkomst en er werd op redelijk niveau gespeeld. Bij de deelnemers bevonden zich onder meer : Jaap Pleging, Rob Rausch, Rob Harkingson en ..... onze huidige clubkampioen, Hans Vrolijk. Jaap Pleging werd zonder puntverlies kampioen, gevolgd door Gelderblom en Vrolijk.

Men bleef actief! Als primeur voor Den Haag, werd door ons een simultaan in de open lucht georganiseerd. Ruim 70 deelnemers bezochten deze vrolijk opgesierde bijeenkomst. Ed Holstvoogd en Krijn Toet waren de simultaan-spelers die zich op een uitstekende manier van hun taak kweten.

U leest het, er werd genoeg gedaan. Toch werd het beoogde doel niet bereikt. Het aantal leden daalde, in plaats dat het steeg en om het voortbestaan van de club te waarborgen moest men de contributie met f 2.00 per maand verhogen.

Men gaf de moed niet op. In 1972 werd er opnieuw een openlucht-simultaan georganiseerd. Ditmaal met medewerking van de schaakvereniging "Moerwijk". Voor de gecombineerde dam- en schaaksimultaan, werd niemand minder dan Ton Sijbrands uitgenodigd. Ook toen weer een geslaagde dag zij het met een minder grote opkomst dan het jaar daar voor.

Het aantal leden bleef echter achteruit gaan en slonk tot 24 leden, zodat er nog slechts met 2 tientallen in de competitie kon worden gespeeld.

Toen de zaalhuur werd verhoogd kon men dat niet langer betalen en men moest noodgedwongen verhuizen. Het werd een klein keldertje op de Apeldoornselaan, in café "Apeldoorn". Danks of ondanks de primitieve ruimte heerste er een bijzondere sfeer en intimiteit.

Het clubbezoek werd na een kleine opleving steeds minder. Meermalen speelde men slechts met 10 á 12 man op de clubavond. Toch had men een redelijke speelkracht zodat het behaalde clubkampioenschap, niet als een walk-over mag zien. Door dat het de 5e maal was dat Tinga het clubkampioenschap won kwam hij definitief in het bezit van de grote Wisselbeker. Hij was tevens de laatste kampioen van D.C.Zuiderpark.

Hoe het H.C.D.V. verging

Op de ledenvergadering van 12 december 1972, besloot de damclub HCDV, haar naam te wijzigen in D.C.Den Haag. Ook een aantal bestuurders stapte op, om plaats te maken voor een jongere generatie. Onder hun was G.v.d. Meulen, voorzitter van HCDV, die staande de vergadering tot Ere-voorzitter werd benoemd.

40 jaar daarvoor was hij er ook bij, toen op 1 juli, 1933, werd besloten een Christelijke damvereniging op te richten die dan ook de naam kreeg van :Haagse Christelijke Dam Vereniging, beter bekend als HCDV.

Men telde in dat prille begin zo'n tiental leden waaronder, naast de heer v.d.Meulen, A.J.D.Boerstoeel, M. en D. de Jong, M.van Ast, A.C.Uitenbroek, J.Henneveld en J.Udink, allen bekende Haagse dammers. Na enige propaganda te hebben gevoerd o.a. door het geven van simultaan-wedstrijden, werd op 30 augustus 1934 contact gezocht met de NDB, waarvan men op 1 oktober 1934 met 16 leden lid werd.

De clubavonden werden gehouden in "Amicitia", aan het Westeinde. HCDV, werd ingedeeld in de eerste klasse waar het zich in de middenmoot handhaafde. In 1936 konden met twee tientallen uitkomen, die echter nog niet de juiste speelkracht hadden. Beiden degradeerden naar respectievelijk de tweede en de derde klasse. Ondanks deze slechte resultaten groeide de vereniging als kool en in 1937 kon men met 3 tientallen aan de competitie deelnemen. Zowel het eerste- als het tweede tiental promoveerde naar een hogere klasse, terwijl het derde tiental in de derde klasse bleef.

Onder de nieuwe leden die zich in 1937 bij HCDV aanmeldden bevonden zich Van der Elst en De Haan beiden nog lid en De Haan zelfs Ereid.

In 1938 gebeurde er een voorval dat de tijd waarin men toen leefde, aardig typeert. Een der leden werd verzocht te bedanken, omdat hij er Nationaal-Socialistische principes op na hield. Een der andere leden had hem op de clubavond ontmoet met een NSB-insigne opgespeld, de zgn. "Wolfsangel", en gesteld: "Hij er uit, of ik er uit!". De betrokkene was zeer verontwaardigd maar stelde voor om, als hij er niet in kon slagen een andere vereniging te vinden, hem niet te schrappen als lid, omdat hij bereid was eens in de maand s-avonds om een uur of elf, als de meeste leden al vertrokken waren, zijn contributie te voldoen. Een voorstel waar het bestuur verder niet op in ging.

In 1940 telde HCDV 26 leden waarmee het naar de districts hoofdklasse promoveerde. Een jaar later kon men weer een kampioenschap vieren toen het eerste tiental kampioen van het district werd. In 1942 moest men een demi-finale spelen met "Het Westen", uit Rotterdam om één plaats in de landelijke finale. HCDV haalde het net niet en viel weer terug naar de districts-hoofdklasse.

Strijdbaar doch sportief

In 1943 bestond HCDV tien jaar. Een jubileum dat wegens de tijdsomstandigheden slechts bescheiden kon worden gevierd. Een geplande massakamp tegen de Christelijke damvereniging "Rotterdam Zuid", kon door die zelfde omstandigheden geen doorgang vinden.

In de hoofdklasse-competitie, afd. Den Haag, van Zuid-holland streden het Haagse DIO en HCDV, in een nek aan nek race, om de eerste plaats welke strijd nipt in het voordeel van DIO eindigde. Inmiddels speelde Haasdonk aan het eerste bord. Een plaats die hem nu nog (bijna 35 jaar later) niet vreemd is.

Na de oorlog kwam HCDV weer snel op gang. In oktober 1945 waren er al weer 33 leden. Het eerste tiental kwam uit in de Haagse hoofdklasse en het tweede tiental in de 1e klasse. Ondanks dat HCDV niet ruim in zijn materiaal zat werd in het kader van de hulpactie "Een vereniging helpt een vereniging", enig materiaal geschonken aan een Gelderse damclub.

HCDV was een strijdbare vereniging. Men ging nog al eens in protest tegen geconstateerd onrecht, maar het bleef altijd sportief. Uit ideologische overwegingen hielden o.a. De Haan, Van der Meulen en Jurg zich actief bezig met het comité voor handhaving van de Zondagsrust. De Christelijke verenigingen reageerde landelijk zeer scherp toen men van NDB-zijde de wedstrijden om het persoonlijk kampioenschap van Nederland voor een groot deel op de zondag wilden houden. Na vurige briefwisselingen kwam men tot het compromis om de christelijke dammers hun wedstrijden vooruit te laten spelen op vrijdagavonden, maar men is er niet gelukkig mee.

Een goede vertegenwoordiger van de HCDV is ongetwijfeld M.J. Haasdonk. In de laatste jaren voor de oorlog lid geworden, speelde hij in 1939 mee bij het kampioenschap der 2e klasse van Den Haag. Na een herkamp met Van Oosten werd hij kampioen. Zijn spelpeil steeg snel. In 1941 en 1942 speelde hij mee in de voorronden om de meestertitel. Hij eindigde respectievelijk op de 4e en 3e plaats. In de clubcompetitie speelde hij regelmatig aan het eerste bord terwijl zijn persoonlijke speelkracht steeds sterker werd. In 1946 eindigde hij in de strijd om het persoonlijk kampioenschap van Den Haag, samen met Grouwstra en Van Oosten op de eerste plaats. Nadat in de eerste herkamp alle drie gelijk eindigde, wist Haasdonk in de tweede herkamp beide partijen te winnen en kampioen van Den Haag te worden. In 1949 werd hij kampioen van Zuidholland en in 1955 plaatste hij zich nog voor de finale van Nederland. (Zie techniek.) Daarna speelde hij wat minder persoonlijke wedstrijden maar bleef, spelend voor zijn club, een door ieder gevreesd tegenstander.

In 1955 werd onze nationale Grootmeester, Freek Gordijn lid van HCDV. Ruim 10 jaar, tot 1 juni 1966, versterkte deze "self-made"man de gelederen van de club waar hij ooit zijn dam-carrière was begonnen.

Vanaf 1938 speelde hij, aanvankelijk met weinig succes, persoonlijke wedstrijden in de HDDB. In 1941 werd hij 3e in de hoofdklasse, achter J.M.Bom en C. C.J.Diederik, gevolgd door een 2e plaats in 1942, wederom achter Bom. Zowel in 1941 als in 1942 werd hij eerste in de voorronden van de strijd om de Mees-tertittel, een titel die hij nooit zou behalen, mede doordat deze wedstrijden na 1942 niet meer zijn verspeeld.

In 1943 werd hij dan toch kampioen van Den Haag, een prestatie die hij in 1947 en '48 herhaalde. Ook aan de wedstrijden om de "Miss Blanche"-plaquette deed hij regelmatig mee. Hij won deze wedstrijden in 1946, '47 en '49. In 1948 deed hij mee aan de voorronden om het persoonlijk kampioenschap van Nederland. Zijn 7e plaats was niet voldoende voor de finale maar door dat enige geplaatste spelers zich terugtrokken, werd hij alsnog voor de finale uitgenodigd. Hij bewees deze uitnodiging dubbel en dwars waard te zijn want hij eindigde als eerste en werd Kampioen van Nederland!

In dat kampioenschap heeft hij nog vele jaren meege-speeld maar, hoewel vaak bovenin eindigend, de titel heeft hij nooit voor een tweede keer veroverd. Verder speelde hij nog aan vele internationale toernooien mee, zowel in binnen- als buitenland. Zo speelde hij in 1950 mee bij het internationaal "DAMAS"-toernooi, waar hij samen met Piet Roozenburg op de eerste plaats eindigde. (Zie ook techniek).

In 1958 bestond HCDV 25 jaar. Er werd een internationaal toernooi georganiseerd, waaraan onder meer werd deelgenomen door Koeperman. Ondanks aanvankelijke moeilijkheden met de organisatie werd het toernooi een groot succes waarbij de publieke belangstelling bijzonder groot was, hetgeen ook nog enige ledenwinst opleverde.

Zoals dat in die jaren met veel verenigingen gebeurde verminderde het ledental gestaag zodat men in 1962 slechts met twee tientallen aan de competitie kon deelnemen. Er werden activiteiten ontplooid om aan meer leden te komen. Zo werd er in 1964 een huisdammers-toernooi gehouden waaraan ook Kees van Belle en Hugo Simons deelnamen. Verder hield men op 21 januari een simultaan-wedstrijd in de kantine van Gemeentewerken in Den Haag, waarbij Baba Sy en Kouaté simulteerden. Sy won van de 42 partijen er 36 en speelde 6 x remise en Kouaté verloor één partij, speelde er 6 remise en won 14 maal.

In 1965 verhuisde men van de Stortebekerstraat naar de Apeldoornselaan, waar men onderdak vond bij de wijkvereniging "Zuiderpark", de wijkvereniging waar

we nu nog zo nauw mee samenwerken. Ook nu werden er weer nieuwelingen-wedstrijden gehouden evenals in 1966. Naar aanleiding van deze wedstrijden werden o.a. Piet Lagas en Paul Jopp lid van HCDV. Ook werd het jeugdkampioenschap van het Zuiderpark gehouden. Van de 12 jongens die deelnamen, werden er 6 lid van HCDV.

Ondanks deze activiteiten ging het de club niet naar den vleze. Enige jaren later verhuisd men, samen met de wijkvereniging, naar de "Meelzolder", een gezellige zaal waar nu nog met veel plezier spelen. Op 12 december 1972 werd er een algemene ledenvergadering gehouden waarbij enige drastische besluiten vielen. Zo werd de naam HCDV gewijzigd in "DC Den Haag". Ook het bestuur werd danig verjongd. De heer Van der Meulen trad af als voorzitter en werd benoemd tot Erevoorzitter. De heren De Haan en Uitenbroek werden uitgeroepen tot Erelid.

In het verjongde bestuur trad Kees van Belle op als voorzitter. Hij werd bijgestaan door Paul Jopp als secretaris, Hans van der Zon als wedstrijdleider en Henneveld als penningmeester.

Het 40-jarig bestaan werd intern gevierd met een toernooi voor eigen leden. De deelnemers werden verdeeld in 3 groepen van 8. Winnaar van de eerste groep werd W.Oosterling voor Van Reenen en Leidekker, van de tweede groep Grundman en van de derde groep Van der Kruk.

Kees van Belle en Paul Jopp waren grote voorvechters voor een fusie met een andere vereniging. Gezien de niet al te florissante situatie bij "DC Zuiderpark", werd er contact met die club opgenomen hetgeen reeds spoedig resulteerde in een fusie. De nog altijd aanwezige speelkracht van "DC Zuiderpark" gecombineerd met enige goede spelers van "DC Den Haag", dat tevens in het bezit was van een uitstekende accommodatie leek een uitstekend uitgangspunt voor de nieuwe vereniging die de oprichtingsdatum van "DC Zuiderpark" behield en verder ging onder de naam, "DC Den Haag".

Haags allerlei

In het persoonlijk kampioenschap der eerste klasse van de HDDB, 1937, deed Henneveld het uitstekend door kampioen te worden, vóór o.a. A. J. Bom, P. Remmerswaal, Freek Gordijn en L. Bal.

~~~~~

Dat HCDV over een uitstekend kader beschikte werd nog eens duidelijk gemaakt door de penningmeester, J. Udink die het boekjaar '43/'44 afsloot met een contributieschuld van f 0,25.

~~~~~

In 1964 werd er een massakamp gespeeld tegen "Rijswijk" om een wisselbeker die was beschikbaar gesteld door de "Nieuwe Haagse Courant". Onder de spelers van HCDV bevond zich, de toen nog piepjonge, Kees van Belle. Deze massakamp werd een traditie en is vele jaren herhaald.

L. de Haan — veelvoudig ere-lid !

Rustig in zijn nieuwe, riante appartement aan de Scheveningseweg doet ons oudste lid van "D.C. Den Haag" zijn relaas.

In dienst van de fiscus, richt de heer de Haan in 1929 in het tegenwoordige vakantie-oord Valkenburg in Zuid-Limburg zijn eerste damclub op.

Na zijn overplaatsing in 1933 etaleert hij nogmaals zijn kwaliteiten door oprichting van niet minder dan vijf clubs, behorende bij het Leidsch district.

Dit district heette in die tijd "Afdeling 2 van Den Haag".

De vijf bedoelde clubs zijn : Noordwijk, Rijsburg, Wassenaar, Katwijk aan Zee en Katwijk aan de Rijn.

De laatste twee zijn een fusie aangegaan onder de naam "K.D.C., later gewijzigd in "D.C. Katwijk".

Van deze vereniging is de Haan ere-voorzitter.

In 1972 speelde "D.C. Den Haag" een dubbele invitatie-wedstrijd, waarbij ook genoemde ere-voorzitter op 80-jarige leeftijd deel uitmaakte van de Haagse selectie.

In de clubcompetitie 1975 had de laatste confrontatie plaats.

Frapplant is dat "D.C. Den Haag" vorig jaar in een nederlaag-serie tegen Wassenaar de eerste prijs opeiste.

In 1936 kwam de Haan bij "D.C. Den Haag" terecht. Een vereniging, die toen onder de naam H.C.D.V. draaide, onder leiding van de heer G. van der Meulen.

Ook had het Haagse district belangstelling voor hem. Na in 1937 tot secretaris te zijn benoemd, vervulde hij tot 1972, met grote afwisseling, vrijwel alle bestuursfuncties.

Dit leverde hem weer een erelidmaatschap op van Den Haag.

Ook de K.N.D.B. benoemde hem in juli 1957, toen A.J. Ivens secretaris was, tot ere-lid.

Deze onderscheiding werd uitgereikt door middel van een diploma, dat op afroep, in enkele minuten "den volke" kon worden getoond.

Wie denkt dat de Z.H.D.B. achter is gebleven met de beloning van zijn verdiensten, heeft niet zo ver terug te gaan. In 1970 reikte ook de provinciale bond hem de versierselen uit.

Naast het verrichten van allerlei werk in het district en de provincie, maakte hij ook deel uit van de vele commissies van de K.N.D.B.

Ook bij de organisatie van de Wereldkampioenschappen in de oude, Haagse dierentuin, was hij twee maal zeer

nauw betrokken.

In die tijd sjouwde hij de Ambassades van de vertegenwoordigende spelers af om de internationale vlaggen op te halen.

Deze werden dan in de speelruimte opgehangen.

Ook had hij nog tijd over om mee te doen aan de persoonlijke wedstrijden in de Haagse hoofdklasse.

Hoewel hij de titel nooit behaalde, wist hij toch spelers met klinkende namen te verslaan.

Hierbij maakte hij vaak gebruik van de door hem zelf uitgedachte "Haan-zet".

Enkele leden van onze vereniging zullen zich dit strijdwapen nog wel terdege herinneren.

Hij was zo fanatiek voor de club, dat hij op de verjaardag van zijn vrouw, de visite rustig thuis liet zitten en in zijn tiental uitkwam in de externe competitie.

In 1972 moest deze dam-troubadour zich, na een hartinfarct, uit alle functies terugtrekken.

Toch zou de Haan "de Haan" niet zijn als hij zich niet uit deze situatie zou weten te worstelen.

Vele malen hebben wij hem nu al weer, als gast, of beter, als ere-lid, bij de vereniging gezien.

Zelfs heeft hij zich opgegeven om aan het komende jubileumtoernooi deel te nemen.

Nu hij echter de laatste weken door ischias wordt geplaagd, zal hij hier waarschijnlijk van moeten afzien.

Een ding staat vast : "Strijdbaar is deze nestor nog altijd"!

Techniek: "D.C. Den Haag" door de jaren heen

Inleiding

Een technisch historisch overzicht van 1917 tot 1977 in dit jubileumnummer bleek een welhaast onmogelijke taak. Vanaf 1917, het oprichtingsjaar van "Wie Zoekt Die Vindt" tot omstreeks 1930 blijkt er in de diverse archieven weinig materiaal meer te vinden om hiervan een overzicht te geven. De jaren '30 t/m + '70 leveren echter weer genoeg stof op om de verschillende prestaties der sterkste spelers van de drie (vier) verenigingen; WZDV, Scheveningen, HCDV, en SWZDV weer voor de schijnwerpers te halen. Ook hier wil ik echter bemerken dat ik mij geenszins op volledigheid mag of kan beroepen.

Het slot van dit artikel geeft U en met name de buitenstaander een indicatie van de "kracht" van het huidige D.C. Den Haag. Het is natuurlijk mooi en interessant om eens in het verleden te duiken en daarvan indrukken en/of gevoelens op te doen. Het heden en zeker de toekomst blijft echter belangrijker.

Een toekomst welke ook, op het gebied van de damtechnische prestaties met vertrouwen tegemoet wordt gezien!

J. B. De Haas

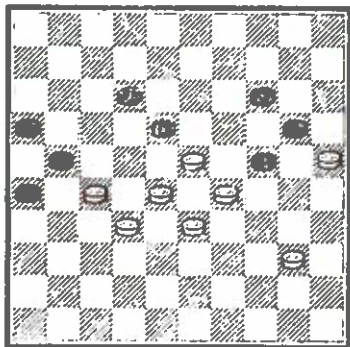
Diverse spelers van oud-vereniging Scheveningen, o.a. de heren Tinga en Bal, zullen zich ongetwijfeld de heer J.B. de Haas ofwel Jac. de Haas herinneren. De Haas, één der pioniers van het damspel gold in de tijd van 1900-1920 als de sterkste speler van Nederland. Slechts in 1912 moest hij zijn landgenoot Hoogland in het toernooi om de wereldtitel voor laten gaan. De internationale strijd werd gestreden tegen de sterkste Franse meesters: Weiss, Molimard en Fabre. U heeft toch wel eens over de vermaarde positie "De Haas-Fabre" gehoord of gelezen? Bekend is ook de z.g. De Haas-variant welke we als een soort voorloper van de Roozenburg-variant kunnen beschouwen.

Naast zijn speltechnische kwaliteiten mogen we zijn organisatorische en propagandistische capaciteiten niet vergeten. Hij was o.m. oprichter van diverse verenigingen waaronder het bekende VAD te Amsterdam. Hij schreef samen met Ph. L. Battefeld het eerste damstandaardwerk en onder zijn hoofdreactie verscheen in 1908 het eerste damperiodiek "Het Damspel". In 1922 vertrok De Haas naar het buitenland om pas in 1930 in Nederland terug te keren. In die tussenliggende tijd organiseerde hij o.m. een match tussen Fabre en B. Springer. In 1931 werd hij lid van de vereniging Scheveningen waar hij als trouw clubbezoeker tot zijn dood verbleef.

Hieronder een partij van Jac. de Haas in zijn "Scheveningse tijd, waarin U kan zien dat hij nauwelijks aan kracht had ingeboet.

J.B. de Haas - D.H. Möllenkamp
(stedenwedstrijd Den Haag - Rotterdam 1935, 1e bord)

- 1) 34-29 19-23 2) 39-34 14-19 3) 44-39 19-24
 4) 32-28 23x32 5) 37x28 17-22 6) 28x17 12x21
 7) 50-44 10-14 8) 31-26 7-12 9) 26x17 11x22
 10) 41-37 1-7 11) 37-32 14-19 12) 46-41 7-11
 13) 41-37 20-25 14) 29x20 25x14 15) 35-30 15-20
 16) 30-25 5-10 17) 32-28 10-15 18) 28x17 12x21
 19) 37-32 21-26 20) 33-28 20-24 21) 39-33 11-17
 22) 44-39 17-21 23) 36-31 26x37 24) 42x31 24-30
 25) 31-26 18-22 26) 26x17 22x11 27) 48-42 2-7
 28) 42-37 7-12 29) 49-44 30-35 30) 34-29 19-24
 31) 29x20 15x24 32) 40-34 12-18 33) 45-40 4-10
 34) 34-29 14-19 35) 29x20 19-23 36) 28x19 13x15
 37) 40-34 10-14 38) 32-27 8-13 39) 38-32 14-19
 40) 47-42 3-8 41) 43-38 8-12 42) 34-29 11-17
 43) 33-28 17-21 44) 38-33 21-26 45) 28-23 19x28
 46) 32x23 9-14 47) 42-38 15-20 48) 44-40 35x44
 49) 39x50 13-19 50) 33-28 6-11 51) 50-45 11-17
 52) 45-40 17-21 53) 37-32 19-24 54) 38-33 26-31
 De zwarte stelling is verloren. (zie diagram)

- 55) 27x36 21-26 56) 32-27
 24-30 57) 25x34 20-24
 58) 29x9 18x38 59) 9-4
 Nu kan op 38-43 wit door
 36-31, 27-21 etc. er een
 eind aan maken. 59) 12-18
 Gedwongen, want 59) 38-42
 faalt op 4-25, 42-48, 15-4,
 48x30, 40-34, enz. +
 60) 4x22 38-43 61) 22-9
 Een prachtzet!, waarmee het
 pleit beslist is omdat zwart
 opnieuw moet offeren.

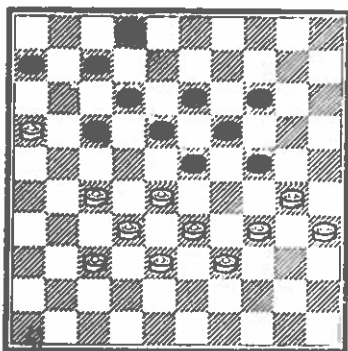
- 61) 43-49 62) 9-3 49x35 63) 34-30 35x21
 64) 26-31 en zwart gaf op. Een zeer fraaie partij!

C. de Nie , P. Remmerswaal

Hieronder een partij van de oprichter van de vereniging, C. de Nie, de man aan wie we dus ons 60-jarig jubileum te danken hebben. Zijn tegenstander is P. Remmerswaal, één van de sterkste spelers van het oude WZDV. Van beide dammers konden we nog maar weinig materiaal uit het verleden vinden, maar deze partij troffen wij aan in een vergeelde haagse krant. Het jaartal is niet bekend, maar dat het wel erg oud moet zijn, is af te leiden aan de oud-hollandse spelling en aan het feit, dat er gesproken wordt van de theoretische speelwijze van Van Embden.

C. de Nie - P. Remmerswaal

- 1) 33-28 18-22 Hier wordt opgemerkt dat 18-23 het beste antwoord zou zijn; dat weet U dan maar weer.
 2) 31-27 22x33 3) 39x28 17-21 4) 44-39 12-18
 5) 39-33 18-23 6) 37-31 21-26 7) 49-44
 Niet 50-44 wegens dam.
 7) 26x37 8) 42x31 7-12 9) 44-39 11-17
 10) 47-42 Zwart kan nu drie om drie ruilen door 16-21
 17-22 en 23-29. 10) 1-7 11) 41-37 7-11
 (beter was 17-21 of 20-24) 12) 34-30 12-18
 13) 30-25 8-12 14) 40-34 2-8 15) 34-30 (zwart staat slecht; zijn linkervleugel is onontwikkeld. op 20-24 zou nu ook kunnen volgen : 50-44, 14-20, 25x14, 9x20 27-22,

keuze is beperkt, zodat de stand wel onder controle is. Wit speelde 37-31? en dit nu is in alle varianten verloren. Met 30-25, wat de enige zet is, heeft wit veel meer kans. Op 17-21 is dan het dubbeloffer van Dussaut door 35-30, 27-22, en 33-29 mogelijk, waardoor wit zich nog juist redt. Zoals Kalden aangeeft is het spel na 37-31 17-21! in alle varianten voor zwart gewonnen.

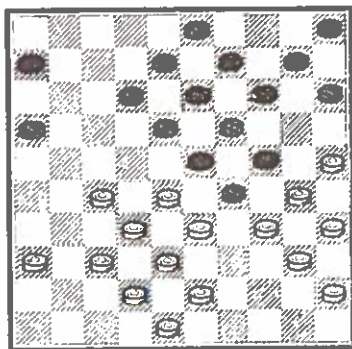
De partij verliep als volgt :

- 1) 37-31 17-21   2) 31-26 12-17   3) 30-25 2-8
  - 4) 34-30 A 7-12 (de verrassing)   5) 16-11 BC 23-29
- en vervolgens 29-34 met winst.
- A 4) 27-22 18x27   5) 35-30 24x35   6) 33-29 17-22
 7) 29x20 22x44   8) 26x17 19-24   9) 20x29 44-49
 10) 32x21 49x32 +
- B 5) 27-22 18x27   6) 16-11 27-31   7) 26x37 gedw. 12-18
 8) 11x22 18x27   9) 39-34 24-29   10) 33x24 21-26
 11) 32x21 23x41   12) 24-20 26x17   13) 20x18 17-22
 14) 18x27 41-47 +
- C 5) 39-34 6-11   6) 16x7 12x1   7) 27x16 1-7
 8) 34-29 23x34   9) 30x39 18-23   10) 39-34 13-18
 11) 35-30 of? 24x35   12) 33-29 35-40   13) 34x45 23x34
 14) 32-27 8-12   15) 26-21 a 17x26   16) 28-22 18-23
 17) 22-18 b 26-31   18) 18x40 31x22 +
- a 15) 27-21 18-22   16) 25-20 22x42   17) 20x9 7-11
 18) 16x18 42-48   19) 21x12 34-40 +
- b 17) 38-33 23-28   18) 22-18 28x39   19) 16-11 7x16
 20) 18x7 39-43. (wit kan nu geen dam halen)
 21) 27-22 43-49   22) 22-17 49-21   23) 7-2 21x3
 24) 2x48 gedw. 26-31 enz. +

F. Gordijn

Freek Gordijn zal bij de meesten onder U wel niet onbekend zijn. Tot aan 1973, toen hij zich na een bereikte gedeelde vierde plaats in het kampioenschap van Nederland uit het topwedstrijdniveau terugtrok, wist hij jarenlang in de hoogste regionen mee te draaien. In internationale toernooien kwam Gordijn niet zo veel uit, maar zijn prestatie in b.v. het Brinta-toernooi 1962 wil ik hierbij nog wel even memoreren. Gordijn eindigde achter de in die tijd wel zeer sterk in vorm zijnde Baba Sy, als tweede. In de slotronde ontmoetten Gordijn en Sy elkaar en de puntdeling (en daarmee de toernooioverwinning) die in deze partij tot stand kwam mocht enigszins "gelukkig" voor de Senegalese grootmeester genoemd worden. Zoals latere analyses aantonen was het eindspel voor Gordijn gewonnen. Naast zijn goede noteringen in diverse kampioenschappen van Nederland en overwinningen in nationale en provinciale toernooien (o.a. de z.g. Coca-Cola sculpture) gelukte het Freek Gordijn ook een keer de hoogste nationale titel, kampioen van Nederland, in 1949, te behalen.

18x27, 31x22 en wit staat zo goed als gewonnen)
 15) ..... 20-24 16) 46-41 15-20? (een zwakke zet;
 17-22 geeft zwart meer vrije zetten)
 17) 50-44 10-15 18) 44-40 17-21 19) 31-26 24-29
 20) 26x17 11x31 21) 36x27 20-24 22) 39-34 4-10
 Niet 5-10 wegens 25-20, 27-21 etc.
 23) 41-36 (zie diagram)

18x27 31) 32x12 23x32 32) 34x23 19x39 33) 30x8 en
 zwart gaf zich gewonnen.

23) ..... 6-11? Hier had
 zwart met 12-17 moeten voort-
 zetten. 37-31 is dan natuur-
 lijk verhinderd. Na 43-39
 gaat zwart dan verder via
 18-22, 27x18, 13x22 hoewel
 ook dan wit het beste van
 het spel blijft behouden.
 24) 37-31 12-17 25) 31-26
 15-20 26) 42-37 8-12
 27) 37-31 16-21 (offert een
 schijf) 28) 27x7 12x1
 29) 31-27 1-6? 30) 27-22

J. C. P. Kalden

In 1935 was er in de wedstrijd om de z.g. meestertitel een herkamp noodzakelijk tussen J.C.P. Kalden en M.C.R. Stahlberg. De heer Kalden won de meestertitel tenslotte door deze herkamp met de overtuigende cijfers 5-1 te winnen. Doordat hij enkele malen van woonplaats veranderde sloot hij zich bij diverse verenigingen aan. In '56 kon WZDV hem tot grote vreugde op de ledenlijst bij-schrijven. Natuurlijk een enorme versterking voor de vereniging waar hij "om het leuk te houden" buiten mede-dinging, enkele jaren om het clubkampioenschap speelde. Toen in 1963 de fusie tussen WZDV en Scheveningen tot stand kwam en bovendien de leeftijd van Kalden een woord-je mee ging spreken, brak er een z.g. nieuw tijdperk aan, waarover straks meer.

In de eerste helft van de zeventiger jaren (de vereni-gingsnaam SWZDV was reeds omgedoopt in D.C. Zuiderpark) zette de heer Kalden een streep onder zijn actieve "dam-mersloopbaan". Maar dat hij nog steeds betrokken is in de verrichtingen van D.C. Den Haag blijkt wel uit het feit dat we ook van hem enige ingezonden standen in één onzer nummers van het D.C. Den Haag Informatie-bulletin konden plaatsen.

De kracht van J.C.P. Kalden was vooral zijn capaciteit om diep en scherp te rekenen. Een voorbeeld hiervan laat ik graag hierbij volgen.

De stand is uit een kampioenschap van Rijswijk 1953.

A. Jacobs - J.C.P. Kalden

wit : 16,27,28,30,32/35,37/39.

zwart: 2,6,7,12/14,17/19,23,24.

(zie diagram, op volgende pagina.)

Wit heeft temponadeel en staat dus minder. Ook de zetten-

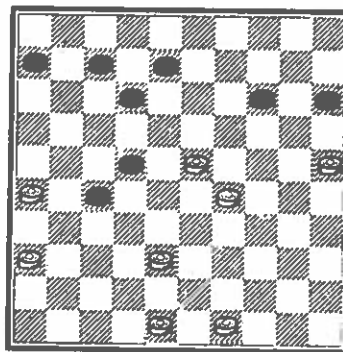
De thans in damvereniging "Mariahoeve" spelende Gordijn was eerder lid van o.a. Rijswijk, RDG en geruime tijd bij HCDV, waar hij uiteraard vele clubtitels op zijn naam schreef.

Uit het kampioenschap van Nederland 1949 volgt hieronder een fraaie winst.

F. Gordijn - P. Beers

wit : 23,25,26,29,36,38,48,49.
zwart: 6/8,12,14,15,22,27.

Op de volgende wijze dwong wit de winst af :

1) 29-24! Beslissend, want immers op 6-11 volgt 49-43, 8-13, 38-33 (belet 13-18 door 33-28 en 27-32 door 23-19 33-28 43-38 en 48x6) 11-17 43-38 en zwart loopt na 13-18 binnen enkele zetten vast, of komt na 15-20 24x15 13-19 33-29 19x28 29-24 in een verliezend eindspel. 1) ..... 8-13 2) 25-20 14x25 3) 23-19 15-20 (er is niets beters) 4) 19x28 20x29 Zwart's hoop op een doorbraak naar dam met de beide schijven 25 en 29 wordt door een fraai dubbeloffer de bodem ingeslagen. 5) 38-33 29x38 6) 26-21 27x16 7) 28-23 7-12 8) 23-19 12-18 9) 19-14 18-23 10) 14-10 23-29 11) 10-4 29-34 12) 49-44 25-30 13) 4-18 38-43 14) 18x40 43-49 15) 40-35 49x40 16) 35x44 30-34 17) 48-43 16-21 18) 44-49 en wit won.

C. R. Tybout

Zoals al eerder geschreven brak er na de fusie tussen WZDV en Scheveningen een nieuw tijdperk aan. Het clubkampioenschap van de nieuwe vereniging SWZDV werd nu betwist door een wel zeer sterk bezet spelersveld, waaronder de al eerder genoemde J.C.P. Kalden en P. Remmers waal. Voorts, G.C. Tinga, M.H. van Setten jr. en C.R. Tybout. Laatstgenoemde veroverde het clubkampioenschap in het seizoen '63/64 en in '65/66. Het dient nog wel gezegd te worden dat Tybout toen eigenlijk zijn sterkste periode als speler al achter de rug had.

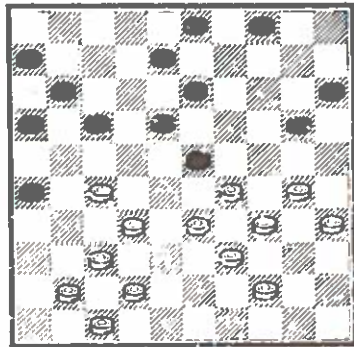
Een uitstekend voorbeeld van de geraffineerde dreigingen, welke Tybout in zijn stand wist te vlechten geeft U het volgende fragment.

B.G. Grouwstra - C.R. Tybout

wit : 27,29,30,32/35,37,39,41,42,44,47.
zwart: 3,4,6,8,11,13,15/18,20,23,26.

(zie diagram op volgende pagina)

Hier liet wit zich door de vele dreigingen van de wijs brengen. Het bezwaar van b.v. 30-24 ligt wel voor de hand, daar zwart dan 18-22 laat volgen met dam op 49. Hetzelfde geldt voor 42-38, omdat zwart dan eenvoudig

zich gelukkig prijzend dit alles doorgrond te hebben speelde wit welgemoed : 1) ..... 30-25 maar kwam daarmee van de regen in de drup. Heel mooi sloeg zwart nu zijn slag : 2) ..... 18-22. 3) 29x9 (of 27x9) 8-13 4) 18x9 14x3 5) 25x14 3-9 6) 14x3 4-10 7) 3x21 16x49 +

20-24, 17-22, en 11x42 antwoordt. Veel minder aan de oppervlakte ligt het verderfelijke van 33-28. In dat geval heeft zwart het volgende tot zijn beschikking : 20-25, 28x19, 13x33, 39x28, 17-22, 28x17, 11x31 met winst van een schijf, want immers 41-36 gaat niet wegens 18-23, 23-29 en 25x34, waarna wit door 35-30 toch een stuk moet prijsgeven. Wellicht

M. J. Haasdonk

Schreef ik in de inleiding van dit artikel dat ik aan het slot op het huidige D.C. Den Haag zou komen, de heren Haasdonk en Tinga wil ik toch in één adem noemen met de bovengenoemde "cracks" daar zij zich in het verleden al duidelijk genoeg hebben bewezen. De heer Haasdonk, thans nog steeds onmisbaar aan één der bovenste borden van ons eerste tiental deed dit met name in de jaren 1949 - 1955 toen hij zich o.a. wist te plaatsen voor het kampioenschap van Nederland. In zijn vereniging HCDV en in o.a. het Haagse Kampioenschap werd hij telkenmale geconfronteerd met de al eerder genoemde Freek Gordijn. Pech ?, of juist net niet ?, dat laat ik in het midden. De successen bleven óók voor Haasdonk niet uit. Eén daarvan was het kampioenschap van Zuid-Holland 1949 waarvan ik het volgende fraaie eindspel naar voren haal.

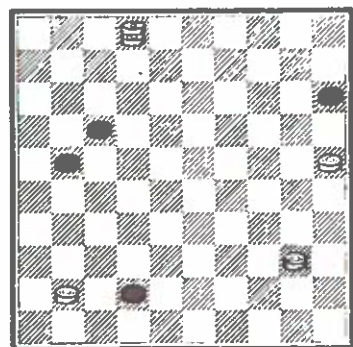
M.J. Haasdonk - de Hartog

wit : 25,40,41, dam op 2.
zwart: 15,17,21,42.

Als volgt wist wit te winnen

1) 41-37 42x31 2) 2-19 31-36
3) 40-34 17-22 4) 19-46 21-27
5) 34-29 27-32A 6) 46x17 15-20
7) 25x14 36-41 8) 17-8 +

A 5) ... 27-31 6) 29-24 22-27
7) 25-20 31-37 8) 46x16 36-41
9) 16-32! 41-47 10) 32-10 15x4
11) 20-15! wint op tempo.

G.C. Tinga

Ook op de heer Tinga is het oude gezegde "Goede wijn behoeft geen krans" van toepassing. De leden van "Den Haag" kennen hem maar al te goed, wanneer hij zo nu en dan tijdens zijn partij voor de onderlinge, zijn ogen richt op de andere aan de gang zijnde partijen. Menige mooie combinaties worden dan in één oogopslag opgemerkt. Dit inzicht in combinaties bracht hem niet alleen in zijn partijen tot een zeer gevreesd tegenstander, ook

in de z.g. partijproblematiek zijn vele door hem gemaakte slagzetten gecomponeerd. In de tot nu toe verschenen "Informatie-bulletins" was altijd wel iets van de hand van Tinga te vinden.

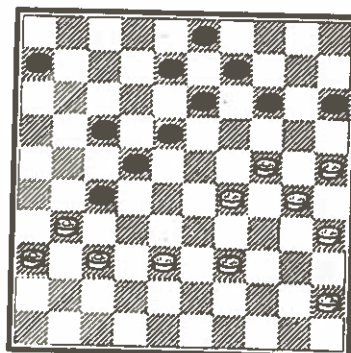
De hieronder geplaatste combinatie is één van de vele door hem uitgevoerde slagzetten uit zo'n halve eeuw verblijf in de Haagse damtop.

G.C. Tinga - H.F.J. Kinnigen

wit : 24,25,29/31,35/39,45.

zwart: 3,6,8,9,13,14,15,17,18,22,27.

Wit speelde hier 1) 39-33
 waarop zwart antwoorde 14-19
 (wat anders?) Nu kwam de
 krachtzet 2) 25-20! en een
 gewonnen positie was verkregen. Na 19-23 werd het definitieve einde van de partij met een problematische rondslag volbracht. 3) 20-14
 23x25 4) 14-10 15x4 5) 35-30
 25x34 6) 24-19 13x24 7) 33-28
 22x42 8) 31x2 42x31 en 2x12!

C. Caffa

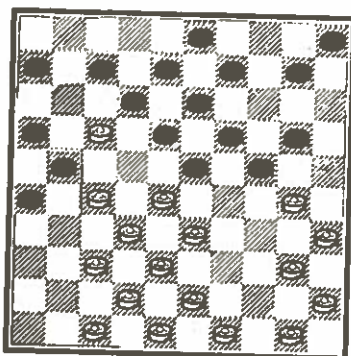
In deze parade der kampioenen mogen we de heer Caffa ofwel Nelis Caffa, blindenkampioen in '67, '70 en '74, niet vergeten. Hoeveel Caffa, ondanks zijn handicap "ziet" heeft menig clublid van D.C. Den Haag wel onderhouden. Zelf kan ik mij nog goed herinneren hoe ik een partij voor de onderlinge van D.C. Zuiderpark door zo'n moeilijk te berekenen "Coup de la Bombe" verloor.

In 1972 speelde Nelis ter gelegenheid van het vijfjarig jubileum van het damperiodiek "De Vriendendamkring" een ere-wedstrijd tegen de toenmalige wereldkampioen Ton Sijbrands en remisseerde! Dat deze remise op volkomen verdiende wijze verkregen werd, toont U onderstaande diagramstand aan:

T. Sijbrands - C. Caffa

wit : 17,27,28,30,32,33,35,37,38,40,42,43,45,47/50.

zwart: 3,5/10,12,13,16,18/21,23,24,26.

Zwart had als laatste zet
 zojuist 2-7 gespeeld waarop
 Sijbrands door 37-31 26x37
 17x26 een schijf had kunnen
 winnen; De wereldkampioen
 liet dit echter achterwege
 daar hij een mogelijkheid
 meende te zien, om de partij
 op meer elegante wijze
 te beslissen. 1) 40-34?
 7-11 2) 49-44 11x31 3) 28-22
 18x27 4) 33-29 24x33 5) 38x7
 27x29 6) 30-24 19x30 7) 35x4

Een fraaie, schijnbaar winnende combinatie. Zwart kan echter verrassend zowel de witte dam alsmede de schijf op 7 onschadelijk maken.

7) ..... 5-10! 8) 4x38 (op 4x33 volgt 8-12 etc.)
 8) 21-27 9) 38x21 26x17 10) 37x26 8-12
 11) 7x18 13x22 en de overblijvende zes-om-zes-stelling kon Caffa, ondanks tijdnood, gemakkelijk remise houden.

Mevrouw C. van Setten - Colpa

Zoals U wellicht wel zult weten telt onze vereniging twee vrouwelijke leden t.w. : Mevrouw van der Berg en Mevrouw van Setten. Laatstgenoemde wist zich ook op nationaal niveau in de kijker te spelen. In de nationale dameskampioenschappen verwierf mevrouw van Setten al gauw een plaats in de bovenste gelederen. Zelfs werd ze in 1973, na een bereikte 2e plaats, achter Barbara Graas, uitgevaardigd om in het Suikertoernooi de Nederlandse kleuren hoog te houden in de strijd om de titel wereldkampioene dammen voor dames.

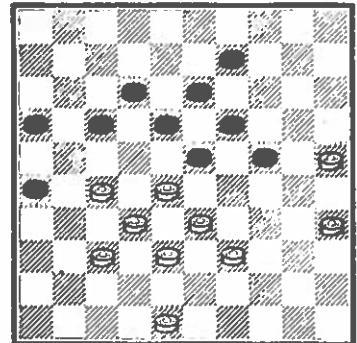
Over het niveau waarop het damesdammen wordt gespeeld is al veel gesproken en geschreven (o.a. in een van onze "Informatie-bulletins") zodat ik hierop niet zal ingaan.

In onderstaande stand laat mevrouw van Setten zien dat haar het offer in de zo vaak voorkomende klassieke tien-om-tien standen niet onbekend is.

C. van Setten - P. Veenboer

wit : 25,27,28,32,33,35,37,38,39,48.
 zwart: 9,12,13,16/19,23,24,26.

In deze stand, voorgekomen in het dameskampioenschap 1975, verraste wit haar tegenstandster met het fraaie offer 1) 25-20! 24x15
 2) 35-30 17-21 (op 15-20 of 9-14 was 30-24 en na de slagverwikkeling 27-22 gevolgd) 3) 30-24 19x30 4) 28x17 21x12 5) 37-31 26x28 6) 33x4 en wit won.

Een nieuw tijdperk; ofwel Den Haag, Vandaag

A. J. te Lindert

Uiteindelijk zijn we bij deze technische beschouwingen aangeland bij het huidige D.C. Den Haag. De eerste clubkampioen werd Arie te Lindert, daarmee G. Tinga (als kampioen van D.C. Zuiderpark) opvolgend.

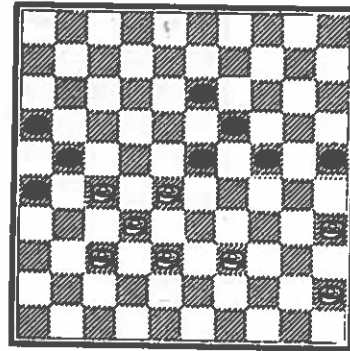
Te Lindert's clubkampioenschap was tevens het begin van een periode waarin de meer jeugdige spelers op de voorgrond traden. Hoe kon het eigenlijk ook anders?! Ook in den lande was deze ontwikkeling na de successen van Ton Sijbrands en Harm Wiersma te constateren. Zeker mag toch ook vermeld worden dat de unieke Haagse sociëteit "De Vriendendamkring" een groot aandeel heeft gehad in de spelverbetering (vernieuwing) bij de jongere spelers van D.C. Den Haag.

Onderstaand fragment geeft een ontknoping van één van die duels tussen jong en oud. Het is afkomstig uit de jongste onderlinge competitie 1976/77.

A.J. te Lindert - G.C. Tinga

wit : 27,28,32,35,37/39,45.
zwart: 13,16,19,21,23,24,25,26.

Zwart speelde hier 1).... 25-30
waarna Arie, via een verborgen
zetje van Weiss de winst naar
zich toe trok. 2) 45-40 23-29
3) 27-22! 13-18 4) 22x13 19x8
5) 28-23 29x18 6) 39-34 30x39
7) 38-33 39x28 8) 32x3 +

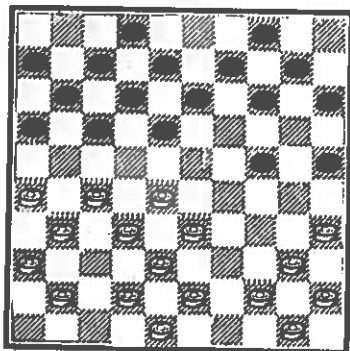
M.H. van Setten jr.

Rien van Setten slaagde erin het seizoen 1974/75 onderlinge competitie op zijn naam te brengen. Hiermee overde hij zijn 2e clubkampioenschap want ook in zijn oude vereniging SWZDV behaalde hij eens deze titel.

Vooraf zijn reputatie om tegen de sterkste spelers rustig te remisseren bracht hem tot een alom gevreesd tegenstander. Het begrip "winst" is natuurlijk wel bij hem bekend zodat ik in de gelegenheid ben, een fraai fragment te publiceren.

F. Versteeg - M.H. van Setten jr.

wit : 26/28,31/33,35,36,38,40,41/45,48,50.

Na het gespeelde 1) 46-41
sloeg Rien met een fraaie
damcombinatie toe :
1) 24-29 2) 33x24
17-21 3) 26x17 11x33
4) 38x29 13-19 5) 24x22
16-21 6) 27x16 25-30
7) 35x24 14-19 8) 24x13
9x47! Wit nam de dam af
via : 9) 29-23 47-20
10) 43-38 20-26 11) 41-37
26x42 12) 48x37 met gelijk
aantal stukken; maar wit

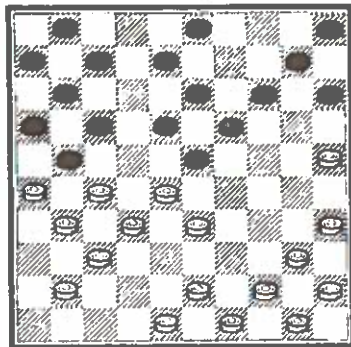
verloor door de bijzonder moeilijke positie van schijf 23.

J.A. Vrolijk

Schrijver dezes slaagde erin het clubkampioenschap 75/76 op zijn naam te schrijven, zij het dat dit hier wel een close-finish betrof met de als tweede geëindigde H.M. de Hardt.

Uit de competitie 75/76 plaats ik hieronder een fragment welke is voortgekomen uit een partij H. Vrolijk - G. van der Meulen. De combinatie kon in werkelijkheid niet worden uitgevoerd, maar werd door de witspeler in de analyse ontdekt.

wit : 25,26/28,31/33,35,37,40,41,43/45,48/50.
zwart: 1,3,5/8,10,11,13/19,21,23.

Wit bevrijdt zich uit de
rechtervleugel-opsluiting
door 17-22! 28x17 21x12
want 26x17 wordt hier heel
mooi weerlegd door :

- 3) 19-24 4) 28x30
13-19 5) 17x28 16-21
6) 27x16 7-12 7) 16x7
14-20 8) 25x23 18x47
9) 7x18 47-24! 10) 30x19
8-13 11) ad lib 3x41 +

H.M. de Hardt

Gelukte het Harry de Hardt niet om als eerste in de onderlinge competitie te eindigen, hij zat er echter wel steeds vlak bij. In het seizoen 73/74 speelde hij net te weinig partijen om voor een plaats in de eindrangschikking in aanmerking te komen, in 74/75 een tweede plaats vlak achter van Setten en zoals hiervoor al opgemerkt in 75/76 een tweede plaats vlak achter Vrolijk.

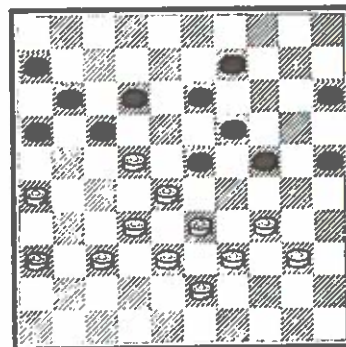
In persoonlijke wedstrijden buiten de vereniging deed Harry, begin '76 mee aan de halve finales van Zuid-Holland, waar hij zich jammergenoeg niet kon handhaven.

Hieronder een fragment uit de Haagse kampioenschappen 1975.

H.M. de Hardt - A.J. Bom

wit : 22,26,28,32/34,36/40,43.
zwart: 6,9,11/13,15/17,19,23/25.

Vanuit de diagramstand ging het
als volgt : 1) 40-35 15-20?
2) 37-31 9-14 3) 22-18!
13x22 4) 31-27 22x31 5) 36x27
en zwart kon opgeven.

A. J. Bom

Arie Bom konden we in 1976 als nieuw lid begroeten. Het behoeft weinig betoog dat deze komst van de oud-kampioen van Den Haag een aanwinst voor onze vereniging betekent(de)

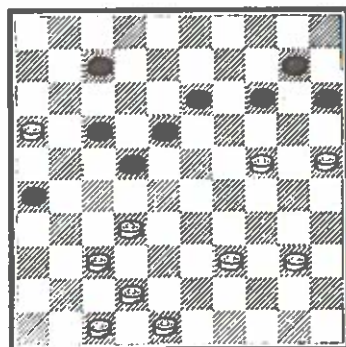
Zoals voorgaand fragment liet zien verloor Bom wel eens van de Hardt. In de onderlinge 76/77 nam eerstgenoemde echter zijn revanche.

H.M. de Hardt - A.J. Bom

wit : 16,24,25,32,37,39,40
42,47,48.
zwart: 7,10,13/15,17,18,22,26.

Zwart met een schijf minder won na het foutieve 40-35 als volgt

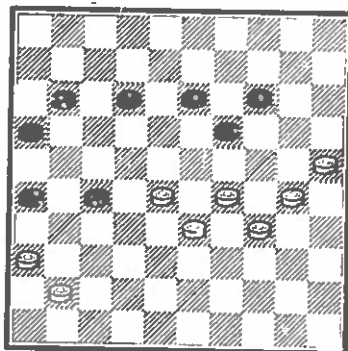
- 1) 14-20 2) 25x5 18-23
3) 5x28 22x44 4) 35-30 44-50
5) 30-25 13-19 6) 24x13 7-11

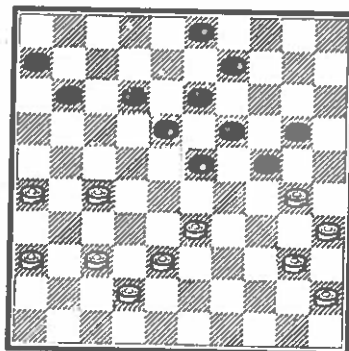
7) 16x7 26-31 8) 37x26 17-21 9) 26x17 50x46
 10) 42-38 46-28 en wit gaf op.

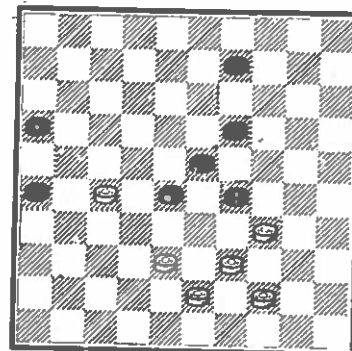
Problematiek

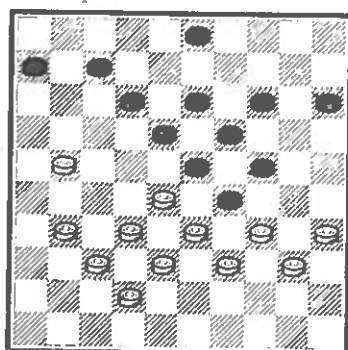
C. de Nie
(lokzet)

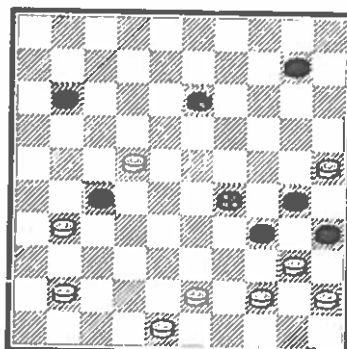
J.B. de Haas
(wit wint)

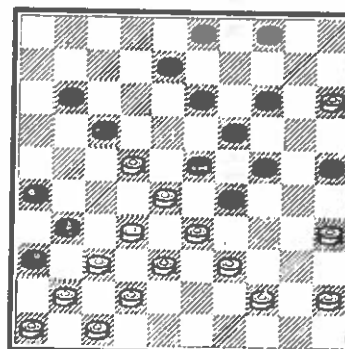
J.C.P. Kalden
(wit wint)

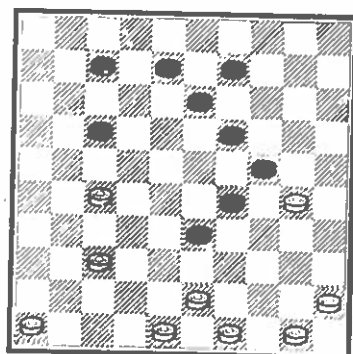
W. v. Vlijmen
(wit wint)

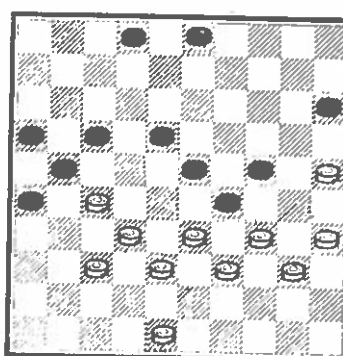
W. Jurg
(wit wint)

J. Olivier
(lokzet)

G.C. Tinga
(wit wint)

J.A. Vrolijk
(wit wint)

D.C. Den Haag !

Toen de fusie op 1 juli 1973 tot stand kwam en de club verder ging onder de huidige naam, D.C. Den Haag, bestond de vereniging uit 45 leden. Op de algemene ledenvergadering van 7 augustus werd het bestuur als volgt geïnstalleerd: Voorzitter : C. van Belle, secretaris : C. Vorselman, penningmeester : J. Henneveld, 2e voorzitter : W.J. de Vlaming, 2e secretaris : A.J. te Lindert, extern wedstrijdleider : P.R. Jopp en intern wedstrijdleider : J.G.C. van der Zon. Er werd besloten de onderlinge competitie te verspelen volgens het moyenne-systeem.

Het eerste tiental bestond uit : M.J. Haasdonk, A.P.A. Limburg, A.J. te Lindert, W. Oosterling, J. Pleeging, M. van Reenen, M.H. van Setten jr., W.J. de Vlaming, C. Vorselman en J.A. Vrolijk.

Door de fusie en persoonlijke redenen werden verschillende sterke spelers in het tweede tiental opgesteld zoals b.v. : L. Bal, C. v. Belle, H.J. Masselink, F. Poorter, W. Leidekker, A. de Ruiter, G.C. Tinga etc.

De massakamp tegen "Rijswijk" om de "Nieuwe Haagsche Courant"-beker werd in ere hersteld. Na twee overwinningen met 30-10 en 29-19 kwam D.C. Den Haag definitief in het bezit van deze trofee. Ter voorbereiding op de competitie werd ook nog een massakamp gespeeld tegen het sterke MDV Monster, welke wij met 29-27 wisten te winnen. Toch zou het eerste tiental, tegen alle verwachtingen in, degraderen naar de provinciale hoofdklasse. Het tweede tiental werd echter kampioen en speelde in de promotie-competitie om een plaats in de Zuid-hollandse hoofdklasse, hetgeen jammer genoeg niet gelukte. Het derde tiental degradeerde naar de eerste klasse en het vierde tiental handhaafde zich in de derde klasse.

Op 8 augustus 1973 overleed een der oudste leden van DC Den Haag, erelid en lid sinds de oprichting van HCDV, A.C. Uitenbroek.

De vereniging liet zich door de tegenslagen niet uit het veld slaan en ontplooiëde al gauw vele activiteiten. Zo hielden wij in het snel-service restaurant "Mac Donalds" jeugdwedstrijden, welke echter slechts geringe successen opleverden.

Het clubkrantje, dat al enige tijd onder redactie van Paul Jopp staat, krijgt een nieuwe redacteur voor de technische rubriek ; Hans Vrolijk.

Succes is er weggelegd voor mevr. van Setten. Zij behaalde in het kampioenschap voor dames een tweede plaats en werd afgevaardigd naar het eerste officiële Wereldkampioenschap voor dames, waar zij op de vijfde plaats eindigde. Eerste werd de sterke russin Elena Michailowskaja. Voor deze kampioenschappen werden de nederlandse dames getraind door de huidige wereldkampioen, Harm Wiersma.

Clubkampioen '73/'74 van het "nieuwe" DC Den Haag werd Arie te Lindert. Aan het eind van 1973 is het ledenbe-

stand reeds opgelopen tot 53 leden.

In 1974 bedanken om verschillende redenen 3 bestuursleden nl. J. Henneveld, W.J. de Vlaming en C. van Belle. Zij werden vervangen door H.A. te Lindert sr., M.H. van Setten jr., en A.P.A. Limburg, die voorzitter van de vereniging werd.

Door Hans van der Zon werd een sticker ontworpen welke later zou worden overgenomen als het vignet van onze vereniging.

Wereldduurrecord

Op 19 juli 1974 verbeterden Hans v.d. Zon en Arie te Lindert het wereldduur-record. Het oude record dat op 50 uur stond werd onder leiding van Arie J. Storm, vroegere recordhouder, die het wedstrijd-schema samenstelde, scherper gesteld op 56 uur. Dit evenement bezorgde de vereniging veel publiciteit in de haagse kranten en zelfs over de radio.

Ons blinde lid, Nelis Caffa, wist in 1974 het nederlandse blindenkampioenschap voor de derde maal op zijn naam te schrijven. Een geweldige prestatie!

In de competitie deed het eerste tiental er alles voor om het verloren terrein terug te winnen. Het ging echter niet eenvoudig en uiteindelijk bezetten we, zij het met enig geluk, een gedeelde eerste plaats met DC De Lier. In de noodzakelijk geworden beslissingswedstrijd be- wees het eerste tiental het geluk waard te zijn. Middels een 12-8 overwinning keerden wij in de regionale hoofd-klasse terug, waar men in 1975 niet verder reikte dan de 4e plaats.

Clubkampioen '74/'75 werd deze keer Rien van Setten, na een spannende strijd met Harry de Hardt. Halverwege '75 komt de redactie van het informatie-bulletin in handen van C. Vorselman terwijl Hans Vrolijk de technische redactie op zich neemt.

Door het tussentijds vertrek van de bestuursleden Jopp en v.d. Zon ontstonden er twee vacatures in het bestuur die niet meteen opgevuld konden worden. Voorlopig ope- reerde het bestuur met maar vijf man.

In de persoonlijke wedstrijden wist Hans van Belle on- geslagen jeugdkampioen van Den Haag te worden met de score van 11 punten uit 6 wedstrijden. Een uitstekende prestatie van dit jeugdige lid, die echter nog betere prestaties op het voetbalveld levert en daar voorlopig de voorkeur aan geeft. Harry de Hardt werd na een wat ongelukkig toernooi "slechts" derde in het kampioenschap van Den Haag. Toch plaatste hij zich voor de halve finales van Zuid-holland, waar hij met 7 punten niet verder reik- te dan een 8e plaats en daardoor niet in de finale uit- kwam.

Door de slechte opkomst bij de externe competitie be- sloot men alleen dié leden op te stellen die een be- reidsverklaring hebben getekend. Dit maakte dat we met drie tientallen en een vijftal konden uitkomen.

Het bestuur werd weer aangevuld tot 7 leden doordat Arie te Lindert terugkwam en Hans Vrolijk de zaak completeerde. A.P.A. Limburg is nog steeds voorzitter, H.A. te Lindert penningmeester en H.M. de Hardt secretaris. Vanwege het naderende jubileumjaar werd er ook een jubileumcommissie in het leven geroepen die werd gevormd door W.J. de Vlaming, C. van Belle en L. Bal.

Eind 1975 komt DC Den Haag voor het eerst in de geschiedenis uit met een aspirantenvijftal. Samen met het aspiranten-vijftal van Monster namen zij deel aan de Zuidhollandse finale, waar zij echter niet sterk genoeg bleken en met een der onderste plaatsen genoegen moesten nemen.

Op naar de "60"

In 1975 bleef het ledenaantal stabiel. De leus voor 1976 werd : "Op naar de 60 leden", om bij het 60-jarig bestaan ook 60 leden te hebben.

In het seizoen '75/'76 werd Hans Vrolijk clubkampioen. Ook deze keer werd Harry de Hardt 2e.

Het eerste tiental reikte wederom niet verder dan een gedeelde 2e/4e plaats. Het tweede en derde tiental handhaafden zich. Succes was er weggelegd voor het eerste vijftal, dat kampioen werd. Het tweede vijftal eindigde in de middenmoot.

In 1976 werd er een "dambibliotheek" in het leven geroepen, waarin ongeveer 100 damwerken werden opgenomen, waardoor de leden hun kennis kunnen bijspijkeren. Een door het Wassenaars Damgenootschap uitgeschreven nedelaagwedstrijd wisten wij te winnen door onze gastheren met 9-21 te verslaan.

Op het eind van 1976 werd het streefgetal van 60 leden bereikt. Onder de nieuwe leden konden we o.m. de oudkampioen van Den Haag Arie J. Bom begroeten.

Het jubileum

Op het moment dat U dit jubileumblad onder ogen heeft, is er al menig zweetdruppel vergoten, om het 60-jarig jubileum, op een waardige wijze te vieren.

Zo ligt de receptie en feestavond van zaterdag 15 januari nog vers in het geheugen.

De receptie werd druk bezocht. Onder de sprekers waren o.m. de voorzitter van de HDDB, F. Heykoop alsmede de voorzitter van de KNDB, mr. J.C.G. Fijen.

Het gemeentebestuur van Den Haag stuurde maar liefst 4 afgevaardigden waaronder de wethouder van jeugd, sport, recreatie en kunst, P. Vink. In zijn speech memoreerde de wethouder het "fusierijke" verleden van DC Den Haag en de zo unieke sfeer welke onze vereniging kenmerkt. Als blijk van waardering voor de belangrijke plaats welke DC Den Haag zich in al de jaren in de haagse sportwereld heeft verworven, overhandigde hij namens het gemeentebestuur, de vereniging, de sportpenning van de stad 's-Gravenhage. Een hele eer en het hoogtepunt van deze receptie.

Wethouder P. Vink van jeugd, sport, recreatie en kunst overhandigt voorzitter A.P.A. Limburg de sportpenning van de stad 's-Gravenhage.

En nu . . . . ? !!

Ook de feestavond was een groot succes. Op de klanken van het muzikale trio "Do re mi" gingen al ras de beentjes van de vloer, terwijl ook de "ouderwetse" polonaise niet ontbrak. Revelatie van deze feestavond was ongetwijfeld Nico Rosdorff, die eventjes liet zien hoe goed hij met de houtjes overweg kon. Een "drumsolo van jewelste" was het resultaat. Omstreeks één uur was het jammergenoeg afgelopen en keerden de leden in welgemoede stemming huiswaarts.

Op het programma staan nu nog diverse festiviteiten, waaronder een groots opgezet jubileumtoernooi waaraan zeer sterke, landelijk bekende spelers deel zullen nemen. O.a. is wereldkampioen Harm Wiersma van de partij. U ziet het; DC Den Haag is bordenvol aktiviteit! Een streven in dit jubileumjaar is de promotie van het 1e tiental naar de landelijke hoofdklasse. Misschien lukt dit in dit feestelijke jaar?! Het zou een waardige kroon zijn op ons 60-jaar lidmaatschap van de Koninklijke Nederlandse Dambond.

Oplossingen Problematiek

C. de Nie

wit : 25,28/30,33,34,36,41.
 zwart: 11/14,16,19,26,27.

- 1) 41-37?! 27-32!? 2) 25-20 14x25 3) 28-23 19x39
 4) 39x43 25x23 5) 37x6 +

J.B. de Haas

wit : 26,27,30,33,35,36/38,40,42,45.
 zwart: 3,6,9,11/13,18/20,23,24.

- 1) 40-34 12-17 2) 26-21 17x26 3) 27-22 18x27
 4) 33-29 24x33 5) 38x18 13x22 6) 37-31 26x48
 7) 30-25 48x30 8) 35x4 +

J.C.P. Kalden

wit : 27,34,36,38,39,43,44.
 zwart: 9,16,19,23,26,28,29.

- 1) 36-31 29x49 2) 39-34 26x37 3) 34-29 33x24
 4) 38-32 49x38 5) 32x3 38x21 6) 3x30 +

W. van Vlijmen

wit : 21,28,31/35,37/40,42.
 zwart: 5,6,7,12/15,18,19,23,24,29.

- 1) 21-17 12x21 2) 35-30 24x44 3) 33x24 44x22
 4) 31-26 19x39 5) 26x10 15x4 6) 38-33 39x28 7) 32x1 +

W. Jurg

wit : 22,25,31,40,41,43/45,48.
 zwart: 10,11,13,27,29,30,34,35.

- 1) 43-39 27x47 2) 48-42 47x17 3) 25-20 34x43
 4) 20-15 17x50 5) 15x4 35x44 6) 2x6 +

J. Olivier

wit : 15,22,28,32,33,35,37/39,41,42,44/47.
 zwart: 3,4,8,11,13,14,17,19,23/25,26,29,31,36.

- 1) 45-40?! 17-21!? 2) 22-18 23x12 3) 40-34 29x49
 4) 28-23 19x28 5) 32x23 49x19 6) 42-38 31x42
 7) 35-30 25x32 8) 47x29 36x47 9) 29-24 47x20 10) 15x2 +

G.C. Tinga

wit : 27,30,37,43,45,46,48/50.
 zwart: 7/9,13,17,19,24,29,33.

- 1) 27-22 17x28 2) 37-32 28x37 3) 43-38 ad lib
 4) 49-43 ad lib 5) 46-41 37x46 6) 48x37 46x49
 7) 50-44 49x40 8) 45x1 +

J.A. Vrolijk

wit : 25,27,32/35,37/40,48.
 zwart: 2,3,15,16/18,21,23,24,26,29.

- 1) 37-31 26x28 2) 33x11 21x43 3) 25-20 16x7
 4) 35-30 24x33 5) 48x19 15x13 6) 29x1